

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

สุนทรี เข็มทอง

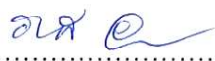
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ สุนทรี เข้มทอง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์


.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์


.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นำวี)


.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา


.....คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)
วันที่ 30 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวี ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม กรรมการสอบงานนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ของเนื้อหาและความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากท่านผู้อำนวยการโรงเรียนและคุณครูทุกท่านในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการทำวิจัยทำให้งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูคุณเวทิตาแด่บุพการี บวรอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นผู้ชี้แนะอบรมสั่งสอนทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังทุกประการ

สุนทรี เข็มทอง

57990346: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ปัจจัยที่มีผล/ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ศูนย์ เจ็มทอง: ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 (FACTORS EFFECTING
TO ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF STUDENTS UNDER THE CHON BURI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2) คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์:
ภารดี อนันต์นาวี, กศ.ด. 121 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้าน
ครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว
ของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
จำนวน 357 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษและแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าร้อยละ สัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน
(Stepwise multiple regression analysis)

ผลการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม (X_1) และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนของนักเรียน ได้แก่ พื้นฐานความรู้เดิม โดยมีอำนาจการพยากรณ์
ร้อยละ 94.20 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 38.864 + 11.490 (X_1)$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .971(Z_1)$$

57990346: MAJOR: EDUCATIONAL ADMINISTRATION; M.Ed. (EDUCATIONAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: FACTORS EFFECTING/ ACHIEVEMENT IN ENGLISH

SUNTHAREE KHEMTHONG: FACTORS EFFECTING TO ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT OF STUDENTS UNDER THE CHON BURI PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2. ADVISORY COMMITTEE: PARADEE ANANNAVEE, Ed.D. 121 P. 2017.

The purpose of this research were to study the factors affecting student achievement in English. Study also invstigaed the relationship between variables (the students, the school and the family with the achievement of students learning English). The study, in addition, created an equation for predicting learning achievement in English from the variables. The samples in this study were from schools under the Chon Buri Primary Educational Service Area Office 2. About 357 students studying in schools under Chon Buri Primary Educational Service Area Office 2 were Participants in this study. Tools used to collect data were a test for learning achievement in English and a rating scale questionnaire that the researchers had created. Statistics used for data analysis were Mean, Standard Deviation, Simple Correlation coefficient and Stepwise Multiple Regression analysis.

The results showed that: Significant variable determining students' learning achievement in English was basic knowledge (X_4) and it was the variable that can predict students english learning achievement. The power of forecasting was at 94.20 percent, and the equation based on the raw scores were as follows:

$$\hat{Y} = 38.864 + 11.490 (X_4) \text{ Standard score}$$

$$\hat{Z} = .971(Z_4)$$

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามในการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
ขอบเขตของการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชลบุรี เขต 2.....	11
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	14
การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา.....	16
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ.....	19
ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิจัย.....	73
อภิปรายผล.....	75
ข้อเสนอแนะ.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	97
ภาคผนวก ก.....	98
ภาคผนวก ข.....	101
ภาคผนวก ค.....	117
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	121

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....	49
2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ.....	57
3 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านเจตคติต่อ วิชาภาษาอังกฤษ.....	58
4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์.....	59
5 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านนิสัยการเรียน..	60
6 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านคุณภาพ การสอนของครู.....	61
7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์	62
8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านความเป็นผู้นำ ด้านวิชาการของผู้บริหาร.....	63
9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรครอบครัว ด้านการส่งเสริม การเรียนรู้ของ ผู้ปกครอง.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
10	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรด้านตัวผู้เรียนของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	66
11	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรด้าน โรงเรียนของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	66
12	จำนวนและร้อยละของตัวแปรด้านครอบครัวของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	67
13	คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	68
14	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (<i>r</i>) ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	68
15	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (<i>r</i>) ระหว่างตัวแปรด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	69
16	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (<i>r</i>) ระหว่างตัวแปรด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	69
17	ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	70
18	อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรด้านนักเรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวที่ใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.....	70
19	ค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปรอิสระในด้านปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัว.....	71
20	สมการณัพยากรณ์ (<i>b</i> , β) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (S.E.b.) ค่าที่ (<i>t</i>) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) และค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (<i>b</i> ₀).....	72

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
21	118
<p>คำอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 1 ด้านตัวผู้เรียน.....</p>	
22	119
<p>คำอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 2 ด้าน โรงเรียน.....</p>	
23	120
<p>คำอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 3 ด้านครอบครัว (การส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้ปกครอง).....</p>	

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุล ทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลเมืองโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการเรียนต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 จะเห็นว่าประเทศไทยมีการจัดการศึกษาโดยมุ่งพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2545, หน้า 5) รัฐบาลโดย กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงาน ที่รับผิดชอบจัดการศึกษาทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งในการบริหารงานของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีการกระจายอำนาจในการจัดการศึกษาให้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ โดยที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐานจะทำหน้าที่ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่น่ามาใช้ในการพิจารณาถึงคุณภาพของการจัดการศึกษาว่าประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ก็คือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยจะเป็นสิ่งที่สามารถแสดงถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน (วิโรจน์ ลิ้มสกุล, 2543, หน้า 26) ดังนั้นหากต้องการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จ จึงควรที่จะคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาของ Maddox (1965, p. 9) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ คือ ปัจจัยทางด้านสติปัญญา และปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ปัจจัยทางด้านสติปัญญา โดยที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมอง ร้อยละ 50-60 ขึ้นอยู่กับความพยายามในการเรียนของนักเรียนและวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 30-40 และขึ้นอยู่กับโอกาสทางการเรียนและสภาพแวดล้อม ร้อยละ 10-15 นอกจากนี้ยังพบว่า มีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอีก เช่น ความสามารถที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ชีวิตและการอบรมในครอบครัว คุณภาพของการศึกษาในโรงเรียน ความเข้าใจเกี่ยวกับตนเอง หรือระดับความมุ่งหวังในอนาคต (Harvighurst & Neugraten, 1967, p. 159) รวมทั้งปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมของครอบครัวนักเรียน ครูในโรงเรียน และขนาดของโรงเรียน (Anastasi, 1976, p. 107) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mehren and Lehman (1973, p. 584) ซึ่งกล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อครู เจตคติต่อโรงเรียน และเจตคติต่อวิชาเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งสิ้น

ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยหลักสูตรกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น มีสาระสำคัญ ประกอบด้วย สาระด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ นำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเข้าใจกระบวนการพูด การเขียนและสื่อสาร ข้อมูลความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพสาระด้านภาษา

และวัฒนธรรม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ สารคดีด้านภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เพื่อให้นักเรียนใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ ของตน และสารคดีด้านภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน โลกสามารถใช้ภาษาต่างประเทศตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคมสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือ ในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถ ตามความถนัดและความสนใจของตน โดยเฉพาะความรู้ความสามารถในด้านการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และ สามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่คนไทยเล่าเรียนกันอย่างกว้างขวางมากที่สุด และใช้เวลาเล่าเรียนใน โรงเรียนนับสิบปี แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้ยังอยู่ในระดับต่ำ และ คนไทยส่วนใหญ่ยังฟังและพูดภาษาอังกฤษยังไม่ได้ (ประเวศ วะสี, 2541, หน้า 9) ซึ่ง Ellis (1985, pp. 99-124, 1994, pp. 471-560) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่ สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย 1) องค์ประกอบทางด้านบุคคล ได้แก่ การตอบสนองต่อ สถานการณ์กลุ่มสัมพันธ์ในห้องเรียน เจตคติต่อผู้สอน และ วัสดุการเรียนการสอนและเทคนิค การเรียนส่วนบุคคล 2) องค์ประกอบทั่วไป ได้แก่ อายุ เซาว์ปัญญา และความถนัด แบบการคิด เจตคติและแรงจูงใจ และบุคลิกภาพ และ Bloom (1982, pp. 10-16) ได้กล่าวสรุปถึงผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนว่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยจำนวนมาก เช่น ปัจจัยทางด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยทางด้านผู้สอน ปัจจัยทางด้าน โรงเรียน และปัจจัยทางด้านผู้ปกครอง ปัจจัยเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปัจจัยที่อาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ความคิ่ก่อนเรียน เช่น ความถนัด พื้นความรู้ เดิมของผู้เรียน เป็นต้น คุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจก่อนเรียน เช่น แรงจูงใจ เจตคติต่อวิชา เรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เป็นต้น 2) คุณภาพการเรียนการสอน เช่น คุณภาพทางวิธีแนะ ผู้เรียน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนการเสริมแรง เป็นต้น 3) ผลผลิตการเรียนรู ้ระดับและประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอัตราการเรียนรู้ ผลผลิตทางด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นต้น Finocchiaro and Bonamo (1973, pp. 20-30) ได้นำเสนอว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียน

การสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความถนัด ภาษาเดิม (Native language) ความจำเป็น ความใฝ่สูง การตั้งใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคม ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่เดิม องค์ประกอบเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เช่น จำนวนปีที่สอนภาษาต่างประเทศในแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา โทรทัศน์ โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอน ภาษาต่างประเทศ การทดสอบต่าง ๆ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบวัดความสามารถทางภาษา ในด้านงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า เจตคติ และการตั้งใจ (Attitude and motivation) ซึ่งเป็นคุณลักษณะด้านผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (Gardner & Lambert, 1972, pp. 142-167; Vila-Barreto, 1992, p. 238-A)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ในแต่ละปีการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคะแนนต่ำสุด 50 คะแนน อยู่ในระดับต่ำต้องปรับปรุง ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นักเรียนยังขาดความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษกับบุคคลอื่นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสื่อสารภาษาอังกฤษได้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ถึงสาเหตุของปัญหาว่า มีตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2, 2557)

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรใดบ้าง ตัวแปรใดที่จะส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

4. เพื่อศึกษาตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

5. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัวของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

คำถามในการวิจัย

1. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 กันอย่างไร

2. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ได้หรือไม่

3. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ได้หรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

1. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

2. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

3. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ตัวแปรด้าน โรงเรียน และตัวแปรด้านครอบครัว สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านตัวผู้เรียนด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 และหาตัวพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากตัวแปรดังกล่าว โดยอาศัยหลักการและแนวคิดของนักการศึกษาและผลการวิจัย ดังนี้

จากแนวความคิดของ Bloom (1982, pp. 10-16) ได้กล่าวสรุปถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยจำนวนมาก เช่น ปัจจัยทางด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยทางด้านตัวผู้สอน ปัจจัยทางด้านโรงเรียน และปัจจัยทางด้านผู้ปกครอง ปัจจัยเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปัจจัยที่อาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ความคิดก่อนเรียน เช่น ความถนัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นต้น คุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจก่อนเรียน เช่น แรงจูงใจ เจตคติต่อวิชาเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เป็นต้น 2) คุณภาพการเรียนการสอน เช่น คุณภาพทางการชี้แนะผู้เรียน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรง เป็นต้น และ 3) ผลผลิตการเรียนรู้ ระดับและประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการเรียนรู้ ผลผลิตทางด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นต้น

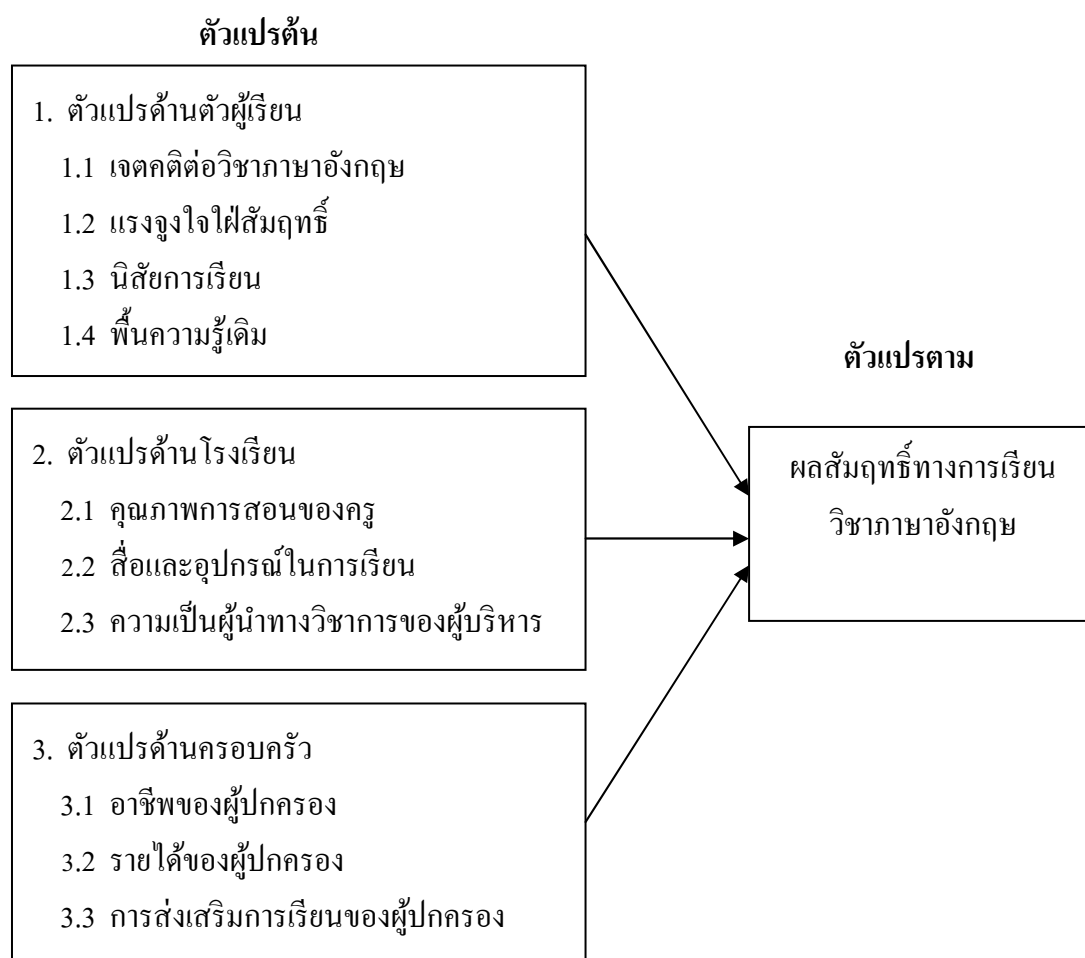
ส่วน Finocchiaro and Bonamo (1973, pp. 20-30) ได้นำเสนอว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความถนัดภาษาเดิม (Native language) ความจำเป็น ความใฝ่สูง การจูงใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่เดิม องค์ประกอบเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เช่น จำนวนปีที่สอนภาษาต่างประเทศในแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา โทรทัศน์ โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนภาษาต่างประเทศ การทดสอบต่าง ๆ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

นอกจากนี้ Gardner and Lambert (1962 cited in Carroll, 1971) ได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ ความถนัดทางภาษา สติปัญญาของผู้เรียน และการจูงใจของผู้เรียน 2) องค์ประกอบเกี่ยวกับการสอน มี 2 ประการ ได้แก่ โอกาสของผู้เรียนจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและเวลาที่ให้ผู้เรียนได้เรียน และโอกาสที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว จาก การวิจัยของ (Schuman, 1978, p. 164) เกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศ กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีอยู่ 9 ประการ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านสังคม (Social factors) 2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective factors) 3) องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ (Personality factors) 4) องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive factors) 5) องค์ประกอบด้านร่างกาย (Biological factors) 6) องค์ประกอบด้านความถนัด (Aptitude factors)

7) องค์ประกอบด้านบุคลิก (Personal factors) 8) องค์ประกอบด้านเนื้อหาที่ให้ (Input factors) และ 9) องค์ประกอบด้านการสอน (Instructional factors) นอกจากนี้จากการวิจัยของพาร์เกอร์สัน (Parkerson, 1984, pp. 638-646) ยังพบอีกว่า กลุ่มเพื่อนนั้นมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผ่านเจตคติในการเรียน

Mehren and Lehman (1973, p. 584) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางด้านเชาว์ปัญญาเพียงอย่างเดียว องค์ประกอบอื่นก็อาจมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทักษะในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน เจตคติต่อครู เจตคติต่อโรงเรียน และเจตคติต่อวิชาเรียน

จากแนวความคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ว่า ตัวแปรที่น่าจะเป็นความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สรุปได้ 3 ตัวแปร คือ ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ตัวแปรด้านโรงเรียน และตัวแปรด้านครอบครัว ดังแสดงในภาพที่ 1



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าตัวแปรใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ซึ่งเป็นประโยชน์โดยตรงต่อผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง ซึ่งจะได้ช่วยกันปรับปรุงแก้ไข และสามารถนำไปใช้ในการประกอบการพิจารณาส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ได้เครื่องมือพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแนะแนวการศึกษา
3. เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย เพื่อหาสาเหตุอื่น ๆ ที่อาจจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา
 - 1.1 การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะตัวแปรด้านผู้เรียน ตัวแปรด้านโรงเรียน และตัวแปรด้านครอบครัว
 - 1.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านผู้เรียน ตัวแปรด้านโรงเรียน และตัวแปรด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำนวน 16,541 คน
 - 2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำนวน 375 คน โดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 608-609) โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
3. ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้
 - 3.1 ตัวแปรต้น ประกอบด้วย ตัวแปร 3 กลุ่ม คือ
 - 3.1.1 ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ประกอบด้วย
 - 3.1.1.1 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
 - 3.1.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
 - 3.1.1.3 นิสัยการเรียน

- 3.1.1.4 พื้นความรู้เดิม
- 3.1.2 ตัวแปรด้าน โรงเรียน ประกอบด้วย
 - 3.1.2.1 คุณภาพการสอนของครู
 - 3.1.2.2 สื่อและอุปกรณ์ในการเรียน
 - 3.1.2.3 ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
- 3.1.3 ตัวแปรด้านครอบครัว ประกอบด้วย
 - 3.1.3.1 อาชีพของผู้ปกครอง
 - 3.1.3.2 รายได้ของผู้ปกครอง
 - 3.1.3.3 การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ข้อจำกัดของการวิจัยครั้งนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเป็นการวัดการรับรู้ของนักเรียน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ในการเรียนรายวิชากลุ่มสาระภาษาอังกฤษ วัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยเก็บข้อมูลจากเกรด

2. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ซึ่งประกอบด้วย ตัวแปร 4 ตัว คือ

2.1 เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ทำที่ ความคิดเห็น ความรู้สึกทางจิตใจของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วย หรือสนับสนุน หรือไม่เห็นด้วย หรือไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

2.3 นิสัยการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยพฤติกรรมนั้นส่วนหนึ่งมาจากวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ต่อการเรียน

- 2.4 พื้นความรู้เดิม หมายถึง ความรู้ความสามารถในวิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย ความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา
3. ตัวแปรด้านโรงเรียน หมายถึง ลักษณะภูมิหลังทางโรงเรียนที่นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ศึกษาอยู่ ประกอบด้วย ตัวแปร 3 ตัว คือ
- 3.1 คุณภาพการสอนของครู หมายถึง ประสิทธิภาพการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูที่ได้จากการรับรู้ของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยวัดจากการให้ผู้เรียนเป็นผู้ประเมินพฤติกรรม การสอนของครู
- 3.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษาเพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องกิจกรรม ห้องอินเทอร์เน็ต และโสตทัศนูปกรณ์
- 3.3 ความเป็นผู้นำทางด้านวิชาการของผู้บริหาร หมายถึง ความเอาใจใส่ ส่งเสริมการเรียนการสอน และกิจกรรมทางวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน
4. ตัวแปรด้านครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปร 3 ตัว คือ
- 4.1 อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้
- 4.2 รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง เงินหรือค่าตอบแทนที่สมาชิกในครอบครัวได้รับในแต่ละเดือน ซึ่งเป็นรายได้ประจำต่อเดือน
- 4.3 การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง กิจกรรมที่ผู้ปกครองกระทำสนับสนุนทางการศึกษา ซึ่งมีส่วนทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
5. ครู หมายถึง ผู้ที่ทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
6. นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2557

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าตัวแปรที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
2. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
3. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ
5. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
 - 5.1 ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน
 - 5.2 ตัวแปรด้านโรงเรียน
 - 5.3 ตัวแปรด้านครอบครัว
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 กระทรวงศึกษาธิการ เกิดขึ้นจากการรวมโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 เมื่อปี พ.ศ. 2557 เป็นโรงเรียนที่รวมหลายโรงเรียน มีทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งทำการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 รวมมีนักเรียนทั้งหมด 16,541 คน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ให้นักเรียนได้เรียนคอมพิวเตอร์และภาษาต่างประเทศโดยเจ้าของภาษา โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

วิสัยทัศน์ (Vision)

มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บูรณาการเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

พันธกิจ (Mission)

1. พัฒนางานวิชาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมาตรฐานการศึกษา
2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. พัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัยและ
ความรับผิดชอบ
4. พัฒนาครูและบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษา
5. พัฒนาโรงเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ร่มรื่นและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติท้องถิ่น
6. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียน
การสอน

7. ส่งเสริมสุขภาพอนามัยวางรากฐานกีฬาสู่สากล
8. ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการและความพร้อมในการเรียนรู้เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี
9. พัฒนาระบบการบริหารและจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมาย (Goals)

1. ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา
2. นำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบงาน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านคุณธรรม จริยธรรม และระเบียบวินัย
4. บุคลากรมีคุณภาพดี และมีระบบการทำงานชัดเจน
5. ปรับภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อม ให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียน
6. สร้างความสัมพันธ์ชุมชนและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. พัฒนาสุขภาพอนามัย การกีฬาสู่สากล
8. พัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการครบทุกด้านเหมาะสมกับวัย
9. จัดระบบการบริหารงานให้ชัดเจน

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สู่สากล

แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนางานวิชาการทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมาตรฐาน
การศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เพิ่มศักยภาพบุคลากรทุกระดับสู่ความเป็นมืออาชีพ

แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาเทคโนโลยี การสื่อสารและฐานข้อมูล

แนวทางการพัฒนาที่ 1 จัดทำห้อง One stop service

แนวทางการพัฒนาที่ 2 นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ระดมสรรพกำลังและสร้างภาคีเครือข่าย

แนวทางการพัฒนาที่ 1 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 คุณภาพชีวิตมีระดับ ชิมชั้บภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนาที่ 1 สร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน

แนวทางการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ทันสมัยและรองรับนักเรียนที่เพิ่มมากขึ้น

แนวทางการพัฒนาที่ 3 ส่งเสริมให้ครูมีวัสดุครุภัณฑ์อำนวยความสะดวกในการเรียน

การสอนอย่างเพียงพอ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 วางรากฐานการกีฬาสู่สากล

แนวทางการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมพัฒนาการด้านกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 7 ร่วมมือร่วมใจสร้างวินัยให้นักเรียน

แนวทางการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมให้นักเรียนมีวินัย คุณธรรม และจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 8 เน้นสมดุลพัฒนาการของลูกหลานก่อนวัยเรียน

แนวทางการพัฒนาที่ 1 ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการและความพร้อมในการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ 9 พัฒนาระบบบริหารสู่การขับเคลื่อนที่คล่องตัว

แนวทางการพัฒนาที่ 1 พัฒนาระบบงานบริหารให้มีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนวัดเขาวานาพุทธาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจสังคม และความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สถานศึกษาจึงนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โครงสร้าง สาระ การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดชั้นปี และตัวชี้วัดช่วงชั้นมาให้ และกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นได้กำหนดกรอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เป้าหมาย/ จุดเน้น และผลการเรียนรู้เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียน อีกทั้งสถานศึกษาเพิ่มเติมความต้องการของโรงเรียนและท้องถิ่น รวมเป็นหลักสูตรสถานศึกษาในครั้งนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2, 2556)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

จากการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชน สหัสวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 นี้ จัดทำขึ้นสำหรับท้องถิ่น และสถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพด้านความรู้ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาค และมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้

การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต

ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2556)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 4 สาระสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) ดังนี้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศ ในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศใน สถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการศึกษาต่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบ อาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

วิสัยทัศน์การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่าง สร้างสรรค์

โครงสร้างของหลักสูตรภาษาต่างประเทศ เป็นการจัดการศึกษาระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แบ่งการศึกษา เป็น 3 ระดับ ได้แก่ (สมพงษ์ สืบศาสตร์, 2555)

1. ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6) เป็นระดับการศึกษาที่มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดพื้นฐาน การติดต่อสื่อสาร กระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) เป็นระดับการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัด และความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำรงชีวิต มีทักษะการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ หรือการศึกษาต่อ

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6) เป็นระดับการศึกษาที่มุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้และทักษะเฉพาะด้าน สนองตอบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละคน ทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะ มีทักษะในการใช้วิทยาการและเทคโนโลยี ทักษะกระบวนการคิดขั้นสูง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ มุ่งพัฒนาตนเองและประเทศตามบทบาทของตน สามารถเป็นผู้นำ และผู้ให้บริการชุมชนในด้านต่าง ๆ

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบช่วงชั้นที่ 2 ควรมีความรู้ความสามารถดังนี้คือ ใช้ภาษาได้พอเข้าใจแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดงความรู้สึกนึกคิด และความคิดรวบยอด โดยใช้คำและท่าทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ ทักษะการใช้ภาษา ฟัง-พูด-อ่าน-เขียนหัวข้อเรื่อง (Topic) เรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลา และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลม ฟ้า อากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 2,100-2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น) ประโยคและ โครงสร้าง (Structure) ประโยคผสม และประโยคซับซ้อนที่ใช้สื่อความหมายในบริบทต่าง ๆ ข้อความ (Discourse) ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่เป็นความเรียงทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้ตัวเชื่อมข้อความ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบในแต่ละระดับชั้น ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับ ธรรมชาติของภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาตามระดับชั้น และมีความสามารถในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียนและนำไปใช้

ด้วยเจตคติที่ดี มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หากความเพลิดเพลีนและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต 1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียนและสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชน โลก

มาตรฐาน ต 4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคมโลก

(โรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล, 2555)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศ

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนโดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจาก

กระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ โรงเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป จะพบว่าผลการวัดผลสัมฤทธิ์ที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า (อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินธ์ ชูชม, 2530, หน้า 10)

นอกจากนั้น Good (1973, p. 7) ได้ให้ความหมาย ผลสัมฤทธิ์ว่า หมายถึง ความสำเร็จ ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกันเป็นความสามารถหรือคุณลักษณะของผู้เรียนอันเกิดจากการเรียนการสอน

ปราณี กองจินดา (2549, หน้า 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

ปัญญา คำสุวรรณ (2540, หน้า 31) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสำเร็จ ความสมหวังในด้านการเรียนรู้ที่รวมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจความสามารถ และทักษะทางด้านวิชาภาษาอังกฤษของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

จากความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้กล่าวมานั้น พอสรุปได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสำเร็จ ความสามารถ และความล้มเหลวของบุคคลในการเรียน ซึ่งจะเกิดขึ้นจากองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน และสามารถประเมินได้จากคะแนนที่สอบได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือจากการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

นักวิชาการอีกกลุ่มได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้แตกต่าง คือ ความรู้ ความเข้าใจความสามารถ และลักษณะทางด้านวิชาการ รวมทั้งสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ เช่น ระดับสติปัญญา การคิด การแก้ปัญหาต่าง ๆ ของเด็ก ซึ่งแสดงให้เห็นด้วยคะแนนที่ได้จากแสดงการประเมินผลทางการศึกษา เช่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือการรายงาน ทั้งเขียนและพูด การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการทำการบ้านในแต่ละวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจึงวัดได้จากผลสัมฤทธิ์รายวิชา ซึ่งอาจมีทั้งดีมาก ดี ปานกลาง หรือระดับต่ำ อีกทั้งยังได้จากเกรดเฉลี่ยของสถาบันการศึกษา ซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลา

ที่ยาวนาน (พวงแก้ว โคจรานนท์, 2530; อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539; Mauritz & Nitmko, n.d. อ้างถึงใน สุพันธ์ สังข์อ่อง, 2542, หน้า 7-8)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยพิจารณาจากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่น ๆ ประกอบ

การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนการสอน เพื่อจะได้ทราบว่านักเรียนบรรลุเป้าหมายของการเรียนที่ได้ตั้งไว้หรือไม่ การวัดการประเมินผลทำได้หลายวิธี เช่น การทดสอบ การสังเกต การบันทึก การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และอื่น ๆ

Cronbach (1970, p. 26) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

Ebel (1972, p. 557) ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า เป็นกระบวนการในการกำหนดจำนวนตัวเลขให้กับแต่ละหน่วยของชุดวัตถุหรือกลุ่มบุคคล เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกัน มากน้อยระหว่างหน่วย ตามลักษณะของหน่วยที่วัดมาได้

Morrow (1983, pp. 34-39) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนหลาย ๆ ด้าน เช่น ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ จึงจำเป็นต้องใช้การวัดหลาย ๆ แบบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 13) ในการตัดสินใจเพื่อให้ระดับผลการเรียนรายวิชา คิดจากคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ ดังนี้

0	หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ	ได้คะแนนต่ำกว่า 50 คะแนน
1	หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำที่กำหนด	ได้คะแนน 50-54 คะแนน
1.5	หมายถึง ผลการเรียนพอใช้	ได้คะแนน 55-59 คะแนน
2	หมายถึง ผลการเรียนน่าพอใจ	ได้คะแนน 60-64 คะแนน
2.5	หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี	ได้คะแนน 65-69 คะแนน
3	หมายถึง ผลการเรียนดี	ได้คะแนน 70-74 คะแนน
3.5	หมายถึง ผลการเรียนดีมาก	ได้คะแนน 75-79 คะแนน
4	หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม	ได้คะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป

ผลการเรียน

มส หมายถึง นักเรียนยังไม่ได้รับการประเมินผล เนื่องจากมีเวลาไม่ถึง 80 % ของเวลาเรียนทั้งหมด

ร หมายถึง นักเรียนยังไม่ได้รับการประเมินผล เนื่องจากไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมายหรือไม่ได้เข้าสอบ

ผ หมายถึง นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีเวลารอบ 80 % ผ่านการประเมินตามจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรม

มผ หมายถึง นักเรียนไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมไม่ครบ 80 % ไม่ผ่านจุดประสงค์ที่สำคัญของกิจกรรม

สรุปได้ว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลข ซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลา และอื่น ๆ ของพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล สิ่งแวดล้อมหรือวัตถุที่ต้องการทำการวัด

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

องค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองที่ผู้ศึกษาไว้หลายท่านดังนี้ Alatis (1981, pp. 67-129) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย อายุ เพศ ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาความสามารถในภาษาที่หนึ่งองค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพ เจตคติ และแรงจูงใจ เชาวน์ปัญญาทั่วไป ความรู้สึกชอบความทันสมัย การชอบการเข้าสังคมกับผู้อื่น แบบการรู้จัก และกลวิธีการเรียน

Ellis (1985, pp. 99-124, 1994, pp. 471-560) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย

1. องค์ประกอบทางด้านบุคคล ได้แก่ การตอบสนองต่อสถานการณ์กลุ่มสัมพันธ์ในห้องเรียน เจตคติต่อผู้สอน และวัสดุการเรียนการสอนเทคนิคการเรียนส่วนบุคคล
2. องค์ประกอบทั่วไป ได้แก่ อายุ เชาวน์ปัญญา และความถนัดแบบการ รู้คิด เจตคติและแรงจูงใจ และบุคลิกภาพ

Skehan (1991, pp. 25-118) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย ความถนัดทางภาษาแรงจูงใจ กลวิธีการเรียนภาษา องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึก เช่น การแสดงตัว การเก็บตัวการขบเสียด เชาวน์ ปัญญา ความเป็นอิสระ และความวิตกกังวล

Larsen-Freeman (1991, pp. 153-219) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย อายุ ความถนัดทางภาษา องค์ประกอบทางสังคม-จิตวิทยา เช่น แรงจูงใจ เจตคติ เป็นต้น บุคลิกภาพ ได้แก่ การเห็นคุณค่าของตนเองการแสดงตัว ความวิตกกังวลการชอบเสียง ความรู้สึกต่อต้าน ความเห็นอกเห็นใจ การสะกดกลืน การอดทนต่อความคลุมเครือ เป็นต้น แบบการรู้จัก ได้แก่ ความเป็นอิสระ การขึ้นอยู่กับอื่น ความเป็นผู้มีใจกว้าง การพิจารณาในรายละเอียด การพิจารณาภาพรวม เป็นต้น ความพิเศษของสมองซีกใดซีกหนึ่ง กลวิธีการเรียน และองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ความจำ เป็นต้น

Finceehiaro and Bonamo (1973, pp. 20-30) ได้นำเสนอว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้แก่ องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วย ความถนัดภาษาเดิม (Native language) ความจำเป็นความใฝ่สูง การจูงใจ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาที่มีอยู่เดิม องค์ประกอบเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เช่น จำนวนปีที่สอนภาษาต่างประเทศแต่ละหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา โทรทัศน์ โสตทัศนูปกรณ์ สื่อการสอนภาษาต่างประเทศ การทดสอบต่าง ๆ การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การทดสอบวัดความสามารถทางภาษา

Carroll (1962 cited in Gardner & Lambert, 1972) ได้แบ่งองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ ออกเป็น 2 ประการ คือ

1. องค์ประกอบเกี่ยวกับผู้เรียน ได้แก่ ความถนัดทางภาษา สติปัญญาของผู้เรียน และการจูงใจของผู้เรียน
2. องค์ประกอบเกี่ยวกับการสอนมี 2 ประการ ได้แก่ โอกาสของผู้เรียนจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับหลักสูตรและเวลาที่ให้ผู้เรียนได้เรียน และโอกาสที่จะนำสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์หลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว

Schuman (1978, pp. 164-168) กล่าวว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีอยู่ 9 ประการ ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านสังคม (Social factors)
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective factors)
3. องค์ประกอบด้านบุคลิกภาพ (Personality factors)
4. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive factor)
5. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior factor)
6. องค์ประกอบด้านความถนัด (Aptitude factors)
7. องค์ประกอบด้านบุคคล (Personal factors)

8. องค์ประกอบด้านเนื้อหาที่ใช้

9. องค์ประกอบด้านการสอน (Instructional factors)

และสุพัฒน์ สุกมลสันต์ และกัญญาทิพย์ สิงหะเนติ (2537, หน้า 56-116) ได้กล่าวถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้เรียนและการเรียน ได้แก่ เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญญา ความถนัดทางภาษา เจตคติต่อภาษา แรงจูงใจในการเรียน ความวิตกกังวล จำนวนปีที่เรียนภาษา พื้นความรู้เดิม ภาษา นิสัยการเรียน และกลวิธีการเรียน

2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับผู้สอน ได้แก่ ประสบการณ์ของครู ตัวแปรอื่น ๆ เกี่ยวกับผู้สอน ได้แก่ วุฒิการศึกษา วิชาเอกของครู ประสบการณ์ในต่างประเทศ เจตคติของครูต่อภาษาความรู้เกี่ยวกับวิธีสอน

3. ตัวแปรเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน ได้แก่ โปรแกรมการเรียน ชนิดของโรงเรียน สื่อการเรียน วิธีสอน การเรียนพิเศษ หลักสูตรและนโยบายทางการศึกษาของประเทศ

4. ตัวแปรที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เศรษฐกิจของครอบครัว ภูมิหลังทางวัฒนธรรม และครอบครัว ประสบการณ์ในการใช้ภาษาจากสื่อมวลชน ประสบการณ์ในประเทศที่ใช้ภาษาที่เรียน ภาคที่ตั้งของ โรงเรียน และที่ตั้งของประเทศและความผูกพันทางการเมือง

สรุปได้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ประกอบด้วย ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน คือ เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยการเรียน และพื้นฐานความรู้เดิม ตัวแปรด้านโรงเรียน คือ คุณภาพการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน และตัวแปรด้านสังคม คือ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน

ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน หมายถึง สิ่งที่แสดงให้เห็นความแตกต่างของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยที่อาจมีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ และจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่า มีหลายตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ได้แก่ แนวความคิดของ Bloom (1982, pp. 10-16) ได้กล่าวสรุปถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเกี่ยวข้องกับปัจจัยจำนวนมาก เช่น ปัจจัยทางด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยทางด้านตัวผู้สอน ปัจจัยทางด้านโรงเรียน และปัจจัยทางด้านผู้ปกครอง ปัจจัยเหล่านี้จะต้องมีความสัมพันธ์กันอย่างดี จึงจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ปัจจัยที่อาจมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะของผู้เรียน ได้แก่ พฤติกรรมด้านความรู้ความคึกก่อนเรียน เช่น ความถนัดพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เป็นต้น คุณลักษณะด้านอารมณ์และจิตใจก่อนเรียน เช่น แรงจูงใจ เจตคติต่อวิชาเรียน มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

เป็นต้น 2) คุณภาพการเรียนการสอน เช่น คุณภาพทางการชี้แนะผู้เรียน การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรง เป็นต้น 3) ผลผลิตการเรียนรู้ ระดับและประเภทของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราการเรียนรู้ ผลผลิตทางด้านอารมณ์และจิตใจ เป็นต้น ดังนี้

1. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

Hillgard (1982, pp. 587-597) กล่าวว่า เจตคติ คือ พฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่อความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าใกล้ชิดหรือออกห่าง และความพร้อมที่จะตอบสนองครั้งต่อไปในทางเอนเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งหรือสถานการณ์ดังกล่าว

Rokeach (1970, p. 112) กล่าวว่า เจตคติเป็นการผสมผสานหรือการวัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

Cruze (1974, p. 187) ได้ให้ความหมายเจตคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกความเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ

กล่าวโดยสรุป เจตคติ หมายถึง ท่าที ความรู้สึก ความเชื่อที่มีอยู่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือประสบการณ์ใดประสบการณ์หนึ่ง ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดปฏิริยาการตอบสนองของแต่ละบุคคลในการแสดงออกพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ดังนั้น เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ จึงหมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาอังกฤษ เช่น การแสดงออกในรูปของความพึงพอใจ เห็นด้วย หรือสนับสนุนหรือไม่เป็นด้วย หรือไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษดังนี้

พาสนา ชลบูรพันธ์ (2530, หน้า ๖) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ และเห็นด้วยอย่างมากว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ มีประโยชน์และมีคุณค่า

ทิพรรัตน์ ลิ้มพะสุด (2534, หน้า 98-107) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนทุกระดับชั้นมีเจตคติที่ต้องการนำภาษาอังกฤษไปใช้ประโยชน์ และเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญมาก

ศรีนิวล วรณสุธี (2536) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติ แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง สภาพความเจริญของชุมชน สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านวิชาการ
สภาพแวดล้อมของโรงเรียนด้านกายภาพ คุณภาพการสอนของครู และความตั้งใจเรียน

สำหรับงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้
มีผู้ทำวิจัยไว้ ดังนี้

Gardner and MacIntyre (1993, pp. 1-11) ได้ศึกษางานวิจัยไว้จำนวนมาก และได้สรุป
เกี่ยวกับตัวแปรความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียน
ภาษาที่สองไว้ว่า ประกอบด้วย เซาว์ปัญญา ความถนัดทางภาษา กลวิธีการเรียน เจตคติทางภาษา
แรงจูงใจ และความวิตกกังวลทางภาษาส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ดังนั้น เจตคติจึงมีความสำคัญประการหนึ่งที่ควรนำมาศึกษาเพราะเป็นปัจจัยตัวหนึ่งที่จะ
ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นอกเหนือไปจากการฝึกทักษะ และการปรับระดับความรู้
พื้นฐาน การสอนภาษาอังกฤษนั้นควรให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของการเรียน โดยให้นักเรียนได้
นำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือเรียนต่อในชั้นที่สูงขึ้น ครูควรสอนสิ่งที่มีความหมายแก่นักเรียน และ
ควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและวางรากฐานการเรียน
ภาษาอังกฤษตอนต้นให้มั่นคง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Murray (1975, p. 235) ได้ให้ความหมายของการจูงใจไว้ว่า การจูงใจ (Motivation)
เป็นการกระตุ้นหรือนำทางและเป็นตัวรวมของพฤติกรรมต่าง ๆ ให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

Brown (1991, pp. 121-122) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง แรงขับหรือแรงกระตุ้นสภาวะ
ทางอารมณ์ หรือความปรารถนาภายในที่ผลักดันให้บุคคลเกิดการแสดงออก ความต้องการ หรือ
แรงขับภายในเอกบุคคล (Individual) จะมีมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับเงื่อนไขทางสภาวะแวดล้อม

Hater (1978 อ้างถึงใน สุปราณี ขวัญบุญจันทร์, 2539) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
เป็นแรงจูงใจที่ได้มาจากความรู้สึกว่าตนมีความสามารถและทำอะไรที่ยากขึ้นได้ก็ต้องการที่จะทำ
หรือฝีกอะไรที่ยากกว่าเมื่อรู้ว่าตนประสบความสำเร็จ ในทางตรงกันข้ามจะไม่อยากทำเมื่อรู้ว่า
ตนเป็นคนล้มเหลว เป็นแรงจูงใจเกี่ยวกับการรับรู้ตนว่าตนเองมีความสามารถ

สรุปว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นกระบวนการทางจิตที่ผลักดันให้นักเรียนแสดง
พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งต่อวิชาภาษาอังกฤษ เช่น ความพึงพอใจหรือเต็มใจที่จะใช้ความมานะ
พยายาม และใช้เวลาของตนในการเรียนภาษาอังกฤษตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ ตลอดจนก่อนนัยที่ดี
ในการเรียนด้วย

ลักษณะของบุคคลที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

Hermans (1970, p. 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ
คือ

1. ระดับความทะเยอทะยานสูง
2. มีความหวังอย่างมากว่าตนเองต้องประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าผลของการกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาส
3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป
4. อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. เมื่องานกำลังทำอยู่ถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวนจะพยายามทำต่อไปให้สำเร็จ
6. รู้สึกว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก
8. เลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับหนึ่ง
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่น
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีที่สุด

นอกจากนี้ Gardner and Lambert (1972, pp. 114-115) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองไว้เป็น 2 ประเภท คือ การจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) และการจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การจูงใจเชิงเครื่องมือ (Instrumental motivation) การจูงใจประเภทนี้ เป็นการจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองสะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ ความต้องการหรือความปรารถนาของตนที่จะนำไปประโยชน์ไปใช้ในด้านเศรษฐกิจ เช่น นำไปหางานทำโดยมุ่งหวังว่าการที่ตนเองเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้สามารถหางานที่ดีทำ ได้รับค่าตอบแทนสูง หรือมุ่งหวังว่าการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้จบหลักสูตร หรือเพื่ออ่านตำรา เอกสาร หรือวารสารเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายที่ตนเรียนในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

2. การจูงใจเชิงบูรณาการ (Integrative motivation) เป็นแรงจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สอง ได้สะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ ความต้องการหรือความปรารถนาของผู้เรียนที่จะทำตนให้เป็นเหมือนผู้เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่มีความปรารถนาที่จะสมาคมติดต่อกับชุมชน เจ้าของภาษา นอกจากนี้การ์ดเนอร์ และแลมเบิร์ต ยังกล่าวอีกว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่มีการจูงใจประเภทนี้เป็นแรงขับหรือเป็นสิ่งที่เร้าจะมีความละเอียดลึกซึ้งกว่านิสัยทางภาษา (Herbal habits) ทั้งนี้เพราะผู้เรียนยินดีที่จะรับเอาพฤติกรรมที่เหมาะสมบางอย่าง ซึ่งแสดงลักษณะนิสัยของสมาชิกของชุมชนในภาษานั้น ๆ ไว้เป็นพฤติกรรมของตนเอง พฤติกรรมดังกล่าว ได้แก่ การยอมรับเอาคำ รูปแบบทางไวยากรณ์วิธีการออกเสียง และเสียงซึ่งสิ่งเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จของการเรียนภาษา ผู้เรียนต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเจ้าของภาษาในแง่ของตัวบุคคล ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบัน มีความต้องการที่จะคุ้นเคยกับเจ้าของภาษา

ต้องการเป็นมิตรกับเจ้าของภาษา ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาทั้งในอดีตและปัจจุบัน

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง Keitges (1987, pp. 341-344) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดเจตคติ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ และประสิทธิภาพในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวญี่ปุ่นกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชนในญี่ปุ่น จำนวน 108 คน ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบด้านความถนัด เจตคติ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษ นักศึกษาชายที่ประสบความสำเร็จสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูง และนักศึกษาชายต้องการเรียนภาษาอังกฤษเชิงใช้ประโยชน์มากกว่าเชิงสังคม

Lightvown and Spada (1993, pp. 33-35) ได้สังเคราะห์งานวิจัยและได้สรุปไว้ว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ได้แก่ แรงจูงใจ ความถนัด บุคลิกภาพ เซวาน์ปัญญา และแบบการเรียนรู้

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ก็เป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และช่วยให้นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนรู้ว่าภาษาอังกฤษที่เรียนนั้นสามารถใช้ประโยชน์อะไรได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรตัวนี้ด้วย

3. นิสัยในการเรียน

นิสัยการเรียน หมายถึง การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียน ที่บุคคลได้ฝึกฝนเป็นความเคยชิน โดยเฉพาะวิธีการทำงานและการใช้เวลาเรียนอย่างเหมาะสม กิจนิสัยการเรียนที่ดีมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียน นักเรียนคนใดก็ตามเมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนแล้วไปปรึกษาครูผู้สอนไม่นิ่งเหม่อลอยขณะเรียน สอบถามครูผู้สอนเมื่อไม่เข้าใจ ใช้เวลาว่างศึกษาค้นคว้าในห้องสมุดเป็นประจำ เหล่านี้เป็นต้น จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนที่ไม่มีนิสัยดังกล่าว (ประสาท อิศรปริดา, 2542, หน้า 45)

นิสัยการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนใช้ความคิดและการกระทำ ในการทำความเข้าใจในสิ่งที่กำลังเรียน การจดจำสิ่งที่เรียน และการเก็บความรู้ที่ได้รับ ตลอดจนนำความรู้กลับมาใช้เมื่อต้องการ (O'Malley & Chamot, 1990, pp. 43-44)

Jakobovits (1991, p. 112) กล่าวว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้น จำเป็นต้องมีนิสัยการเรียนที่ดี เช่น ขยันอ่านหนังสือ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่าง

ลมาเสมอ ในขณะที่อ่านจะต้องจดบันทึกข้อความต่าง ๆ ไว้ นอกจากนี้ Jakobovits (1991, p. 108) ยังได้กล่าวว่า ความสำเร็จในการเรียน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลและการทำงานอย่างจริงจังเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับ การเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย

สรุปได้ว่า นิสัยการเรียน หมายถึง พฤติกรรมทางการเรียนที่ปฏิบัติอยู่เป็นประจำ ทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยพฤติกรรมนั้นส่วนหนึ่งมาจากวิธีการต่าง ๆ ที่นำมาใช้ประโยชน์ในการเรียน

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น สุริย์ ประกายจันทร์ (2536, หน้า 304-305) ได้วิจัยพบว่า กิจนิสัยทางการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่กิจนิสัยทางการเรียนมีค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ เท่ากับ .405 และในการวิจัยในระดับมัธยมศึกษา ก็ได้ผลสอดคล้องกัน ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ นิสัยการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (เพ็ญจรรุณธรรมพินิจ, 2540, หน้า 183) และนิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ชลธิชา จินดากุล, 2541, หน้า 398-399)

ในขณะเดียวกัน Cuellar (1990, p. 3476-A) ได้ทำการวิจัยและพบว่า นิสัยการเรียน (Study habits) เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน และจากการศึกษาในต่างประเทศกับนักเรียนเกรด 3 ถึงเกรด 5 พบว่า นิสัยการเรียนที่ดีจะเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียน ในงานวิจัยของ Gardmer and Lambert (1972, pp. 121-130) พบว่า นิสัยการเรียนที่ดีเป็นตัวแปรที่อยู่ในปัจจัยที่ 2 (Factor II) ซึ่งเป็นพวกเดียวกันกับการตั้งใจ และการส่งเสริมจากผู้ปกครอง

จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า นิสัยการเรียนเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปรนี้ด้วย

4. พื้นความรู้เดิม

พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่มีมาก่อนที่จะเข้ามาเรียนในปัจจุบัน พื้นความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีความสำคัญมากต่อผู้เรียนในการที่จะเรียนรู้ภาษาในระยะต่อไป หรือในขั้นที่สูงขึ้น (ศิริพงศ์ แก่นอินทร์, 2532, หน้า 11)

Bloom (1976, pp. 30-34) กล่าวว่า พื้นความรู้เดิม คือ “ความสามารถทางปัญญาที่จำเป็นต้องมีมาก่อน” ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญทางด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยบลูมมีความเชื่อว่าจะไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ (Learning task) ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ถ้าหากผู้เรียนขาดความรู้

เดิมที่จำเป็นต้องมีมาก่อน แต่ถ้าผู้เรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้ และหากว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมแตกต่างกัน ก็จะมีความแปรปรวนมากในระดับของผลสัมฤทธิ์

สรุปว่า พื้นความรู้เดิม คือ ความรู้ทักษะและความถนัดที่จำเป็นต่อการเรียน การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่มากจะเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากขึ้นและเร็วขึ้น

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กิ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล (2532, หน้า 124-131) พบว่า ตัวแปรภูมิหลังที่ดีที่สุด ในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 4 กลุ่ม คือ คะแนนสอบ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ กข. และวิชาภาษาอังกฤษ กขค.

Perkins and Resnick (1984 cited in Feldman & McPhee, 2008, p. 89) จากมหาวิทยาลัย Harvard ได้ศึกษาพบว่า การเรียนการสอนที่สามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนได้ จะนำมาซึ่งการเรียนรู้ในครั้งใหม่ ตัวอย่างเช่น หากผมมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสมอและเซลล์สมอ จากการที่ได้อ่านหรือดูข้อมูลเรื่องดังกล่าวมาบ้าง จากความรู้นี้จะนำผมไปสู่การตั้งคำถามและกระบวนการคิดเพื่อสร้างความเข้าใจ หากได้รับข้อมูลใหม่เกี่ยวกับสมอเข้ามา ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้นำมาสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนการสอนก็คือ ทำให้เราได้หลักการจัดการเรียนการสอนว่า ในการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้สอนจะต้องดำเนินการอยู่บนพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งจากหลักการดังกล่าวนี้นำมาสู่วิธีการที่สำคัญ เช่น ก่อนการจัดการเรียนการสอน ครูควรให้ผู้เรียนสนทนาหรืออภิปราย เพื่อแสดงความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับหัวข้อ (Topic) ที่จะได้เรียนหรือศึกษาต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ที่ตนเองมี ณ ขณะปัจจุบัน และทำให้ครูผู้สอนทราบต่อไปว่าจะทำคําเนินกิจกรรมการเรียนรู้อย่างไรต่อไป เพื่อสร้าง “สะพานการเชื่อมโยง” (Connection bridge) ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งจะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เองจึงเป็นองค์ความรู้ที่ครูภาษาไทยและนักสอนภาษาไทย จะต้องนำไปเป็นโจทย์สำคัญในการออกแบบการสอนและการจัดการเรียนรู้ว่า “จะทําอย่างไร จึงสามารถจะเชื่อมโยงสิ่งที่จะสอนกับสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้วได้” และ “เราจะทราบได้อย่างไรว่า ผู้เรียนมีความรู้/ ประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอน” <http://oknation.nationtv.tv/blog/Chalermlahp/2013/02/25/entry-4>

ชาติ ทิววงษ์ (2537) ได้ทําการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5 มีปัญหาเนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมและระดับสติปัญญาต่างกัน นักเรียนบางคนไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มาก่อน และนักเรียนไม่มีแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ศิกานต์ เพ็ชรชัยคุณกรณ์ (2539) ได้ทำการวิจัย พบว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงออกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในครอบครัว นิสัยการเรียนรู้ เจตคติในการเรียนความถนัดในการเรียนภาษาต่างประเทศ และเวลาที่ใช้ในการเรียน

สรุปได้ว่าพื้นฐานความรู้เดิม คือ ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นต่อการเรียนเรื่องนั้น ๆ การมีพื้นฐานความรู้เดิมมากจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้มากและมั่นคงขึ้น จากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อาจกล่าวได้ว่า พื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษเป็นตัวแปรสำคัญตัวหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ปัจจัยด้านโรงเรียน

ตัวแปรด้าน โรงเรียน หมายถึง ลักษณะภูมิหลังทางโรงเรียนที่ผู้เรียนศึกษาอยู่ ประกอบด้วย ตัวแปรด้านคุณภาพการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์การเรียน และความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร ซึ่งอาจเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. คุณภาพการสอนของครู

Bloom (1976, p. 111 cited in Carroll, 1963) ได้ให้ความหมายของคุณภาพของการสอนไว้ว่า การจัดลำดับของส่วนประกอบของเนื้อหาการอธิบายและการเสนอบทเรียนเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียน

Bloom (1976, pp. 115-127) มีความเห็นว่า คุณภาพการสอนเป็นเรื่องที่ให้ตัวชี้แนะ (Cues) แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการให้ผู้เรียนทราบว่ สิ่งที่เรียนคืออะไร ผู้เรียนควรทำอะไรบ้าง การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการทำกิจกรรมการเรียน การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อบกพร่องแก่ผู้เรียน

คุณภาพการสอนของครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยเพิ่มพูนและนำพาการเรียนของนักเรียนให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูผู้สอนจึงควรพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนให้ก้าวหน้ามากขึ้น ซึ่งผู้สอนควรจะมีการพิจารณาปรับปรุงตนเองดังต่อไปนี้ (ปริญา เกื้อหนุน, 2539, หน้า 95-96)

1. ผู้สอนควรตระหนักและเข้าใจถึงจุดอ่อนของตนเองว่าควรแก้ไขปรับปรุงอย่างไร และเข้าใจจุดแข็งของตนเองว่ามีอะไรบ้าง

2. ผู้สอนควรมีทัศนคติด้านบวกมาก ๆ ต่อนักเรียน เพื่อน เพื่อนร่วมงาน ชุมชนและความต้องการของประเทศ การทัศนคติที่เป็นบวกดังกล่าวจะช่วยให้การสอน การแสดง

ความคิดเห็นต่อนักเรียนที่ได้รับจะเต็มไปด้วยความหวัง ความมุ่งมั่นที่มีต่อตนเอง ประเทศชาติและสังคมโดยรวม ซึ่งพวกเขาจะเต็มไปด้วยพลังกำลัง

3. ผู้สอนควรมีความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสังคม และมีความเข้าใจปัจจัยด้านบุคลิกภาพของนักเรียนเพื่อสามารถส่งอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษา วัฒนธรรม และวรรณคดีของประเทศที่พูดภาษาอังกฤษได้

4. ผู้สอนต้องเพิ่มพูนทักษะทางการสอน การฝึกอบรมและวิชาชีพซึ่งต่อระบบภาษา วรรณคดี วัฒนธรรมของภาษาด้วยความกระตือรือร้น

การพัฒนาดังกล่าวเพื่อว่าจะให้ครูผู้สอนมีคุณลักษณะของครูที่พึงประสงค์ ลักษณะที่พึงประสงค์ของครูผู้สอนที่ดีควรมี ดังต่อไปนี้

1. ผู้สอนต้องมีความคิดและความเชื่อว่าคนที่มิสมองปกติธรรมดาสามารถเรียนรู้ภาษาได้ ผู้สอนต้องยอมรับและจัดเตรียมรับความเป็นจริงที่ว่าเราทุกคนเรียนรู้ได้ในระดับช้าเร็วต่างกัน และมีวิธีการเรียนต่างกัน

2. ผู้สอนต้องรู้ว่า นักเรียนต้องการความรัก การยอมรับ การให้เกียรติ ต้องการความรู้สึกมั่นคงทางจิตใจ ต้องการให้เป็นที่ยอมรับว่าเขาเป็นคนสำคัญคนหนึ่งในกลุ่มที่สามารถได้รับความสำเร็จจากการสอนของผู้สอน และจากการแสดงออกจากการเรียน

3. ผู้สอนต้องให้ความมั่นใจและให้กำลังใจต่อนักเรียน เมื่อพวกเขาอยู่ในสภาพหยุดนิ่งไม่พัฒนา โดยต้องชี้แจงนักเรียนเข้าใจว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นปกติ เพราะนักเรียนทุกคนจะไม่เรียนรู้ทุกอย่างในทันทีทันใด

4. ผู้สอนต้องเข้าใจว่าการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนเป็นเรื่องอ่อนไหว เช่น เมื่อนักเรียนตอบในลักษณะสร้างสรรค์ ผู้สอนจะไม่แก้ไขในส่วนที่ผิดเล็กน้อยที่เกิดขึ้น นอกเสียจากว่าสิ่งที่ผิดนั้นเกี่ยวกับสิ่งที่อาจเกิดความเข้าใจผิดได้ ผู้สอนจะไม่กล่าวถึงสิ่งที่นักเรียนทำผิดซ้ำเติมลงไปอีก แต่ควรจะพูดถึงคำตอบที่ถูกต้อง ขณะที่ชมนักเรียนที่ตอบถูก ก็ไม่ควรตำหนินักเรียนที่ตอบผิด และเมื่อนักเรียนคนหนึ่งตอบผิด ครูผู้สอนไม่ควรให้นักเรียนอีกคนแก้ไขข้อผิดพลาดนั้น ซึ่งอาจสร้างความรู้สึกไม่ดีหรือเกิดการเสียหน้าได้

5. ผู้สอนควรจัดประสบการณ์ในการเรียนอย่างรอบคอบระมัดระวัง โดยการคัดเลือก จัดลำดับเนื้อหา เสนอเนื้อหา ฝึกและสื่อความหมายในรูปที่เป็นระบบ สมเหตุสมผล ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเรียนรู้ดีขึ้น โดยการจัดเนื้อหาจากที่นักเรียนเคยเรียนรู้หรือคุ้นเคย ไปสู่สิ่งที่ไม่คุ้นเคยจากที่ง่ายไปสู่สิ่งที่ยาก

6. ผู้สอนควรที่จะอธิบายความรู้ด้านวัฒนธรรมที่ปรากฏในบทสนทนา จากการฟังจากข้อความที่อ่าน อย่างไรก็ตามในการสอนวัฒนธรรมนั้น ครูต้องแน่ใจว่านักเรียนยังคงมีความเป็นตัว

ของตัวเอง มีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจในความเป็นชาติของตัวเองอยู่อย่างเดิม ซึ่งการสอนวัฒนธรรมเป็นวิธีหนึ่งในหลายวิธีที่ใช้สอน

7. ผู้สอนพึงระลึกเสมอว่า ครูผู้สอนคือประสาทวิชา ที่ปรึกษา ผู้ชี้นำ เป็นเพื่อน เป็นอีกหลาย ๆ อย่าง ดังนั้น ผู้สอนจึงเป็นบุคคลที่น่ายกย่อง น่าเคารพ และเป็นบุคคลที่นักเรียนควรเอาแบบอย่าง มีคนกล่าวว่า “อำนาจของครูผู้สอนสามารถเปลี่ยนแปลงโลกได้ และมีอิทธิพลอันใหญ่หลวงต่อคนชั่วกัลปาวสาน”

สมศักดิ์ สันทรเวช (2542, หน้า 180) เห็นว่าในการเข้าสู่คุณภาพการศึกษาคุณลักษณะของครูผู้สอนที่จะต้องการให้มี ต้องประกอบด้วย

1. รักการสอน เข้าใจผู้เรียน มีจิตสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบ
2. มีความคิดสร้างสรรค์ นักแก้ปัญหา และสามารถตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
3. มีความมั่นใจในตนเอง มีทัศนคติเชิงบวก
4. รู้วิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา
5. มีความรู้เรื่องสาระการเรียนรู้ที่รับผิดชอบ โครงสร้างทางสมองการทำงานของสมอง จิตวิทยาการเรียนรู้

6. มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ เช่น การกระตุ้นความสนใจ การอธิบายด้วยเหตุด้วยผล การรับรู้ความรู้สึกของผู้เรียน การทำงานเป็นทีม การฝึกสมาธิ ฯลฯ

7. สามารถใช้ยุทธศาสตร์การจัดการเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้และเทคนิคการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน

8. มีทักษะการประเมินผลการเรียน การซ่อมเสริม การวิจัยในชั้นเรียน ฯลฯ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี ดังนี้ รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549, หน้า 24-30) ได้สรุปไว้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวสื่อสารมีกิจกรรมที่หลากหลาย แต่กิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจ คือ การสอนภาษาที่สองของ บิลาช (Bilash's second language instructional model หรือ B-SLIM Model) ประกอบไปด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1. ขั้นวางแผนและการเตรียม (Planning and preparation)
2. ขั้นทำความเข้าใจตัวป้อนหรือข้อความรู้ใหม่ (Comprehensible input)
3. ขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกทักษะ (Intake activity) ขั้นนี้ หมายถึง ช่วงเวลาที่ผู้เรียนรู้ เนื้อหาหรือตัวป้อน (Input)
4. ขั้นผล (Output) กิจกรรมขั้นนี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาในห้องเรียนทั้งทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ลักษณะกิจกรรมขั้นนี้เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์และส่วนมากเป็นกิจกรรมเดี่ยว (Individual activity)

5. ชั้นประเมินผล (Evaluation) ชั้นการสอนนี้ครูรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากการสังเกต หรือซักถามผู้เรียนในชั้นต่าง ๆ เพื่อต้องการทราบปัญหาต่าง ๆ และแก้ไขปัญหาในการสอนครั้งต่อไป

ธีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2532, หน้า 79-80) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ เพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครูในจังหวัดศรีสะเกษ สรุปผลการวิจัยว่า ครูไม่มีความรู้ ภาษาอังกฤษที่ถูกต้องดีพอ รวมทั้งไม่รู้ ไม่เข้าใจวิธีการสอนที่ดี ที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุ จุดมุ่งหมาย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 17-21) กล่าวถึงการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า การสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดที่เกิดจากความตระหนักถึงความจริงที่ว่าความรู้ความสามารถ ทางด้านศัพท์ ไวยากรณ์ และ โครงสร้างทางภาษาเพียงอย่างเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษา ที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมในการสื่อสารกับผู้อื่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็น การใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสาร ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับว่าวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถ นำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual communication) ได้แก่ วิธีการสอนตามแนวการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร (The communicative approach) เนื่องจากจุดมุ่งหมายหลักของวิธีการสอน ดังกล่าวนั้นความสามารถในการสื่อสาร (Communicative competence) ของผู้เรียน

ปัญญา คำสุวรรณ (2540) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชา ภาษาอังกฤษที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 165 คน และนักเรียนจำนวน 165 ห้อง จำนวน 2,950 คน ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะครูด้านความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่วนด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านบุคลิกภาพไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอังกฤษ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงนับได้ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทที่สุดในการดำเนินการเรียนการสอน ถ้าครูทำการสอนได้อย่างมีคุณภาพจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนที่สูงขึ้น

2. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

สื่อการสอน (Instructional media) หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือและเทคนิค ซึ่งช่วย ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจอื่น ๆ ให้แก่ผู้เรียนตามความมุ่งหมายของการสอน ซึ่งปัจจุบัน หมายถึง การนำเอาบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และวิธีการมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน (ประมาธ ะกะมี, 2535, หน้า 338-340)

สื่อภาษาอังกฤษ หมายถึง วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องมือ และเทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจในวิชาอังกฤษแก่ผู้เรียน ซึ่งในปัจจุบันสื่อการเรียนภาษาอังกฤษมีหลายอย่าง ทั้งสื่อในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ เพราะการได้รับสื่อต่าง ๆ มีประโยชน์ เนื่องจากเป็นตัวป้อนทางภาษา (Krashen, 1982, p. 32)

สรุปได้ว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียน หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนภาษา เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ได้แก่ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องกิจกรรม ห้องอินเทอร์เน็ต แหล่งเรียนรู้และโสตทัศนูปกรณ์ ฯลฯ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การดูรายการโทรทัศน์ ภาษาอังกฤษ การฝึกพูดภาษาอังกฤษจากเทป วีซีดี หรือซีดีรอม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเกม เพลง ฯลฯ การได้เรียนภาษาอังกฤษจากสื่อดังกล่าวนี้จะช่วยให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดให้มากยิ่งขึ้น เพื่อจะช่วยยกระดับความสามารถในการพูดและการฟังภาษาอังกฤษของเด็กไทย เพราะทักษะทั้ง 2 อย่างนี้ เป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีน้อย (กมลทิพย์ เสวตมาลย์, 2541, หน้า 395)

ในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าในด้านวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้สามารถประดิษฐ์ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ไว้ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยโปรแกรมดังกล่าว ทำให้นักเรียนสามารถเลือกโปรแกรมที่มีความยากง่ายในระดับต่าง ๆ ได้ ตามความสามารถและความต้องการของตน ซึ่งจะทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจฝึกฝนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นตัวที่ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจฝึกฝนภาษาอังกฤษมากขึ้น อันจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น (รัชนิย์ บุญมี, 2543, หน้า 1-6)

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศศิธร จ่างภากร (2531, หน้า 113-114) ทำการวิจัย พบว่า การที่นักเรียนได้ฝึกเรียนภาษาอังกฤษกับคอมพิวเตอร์จะทำให้นักเรียนมีความพอใจกับบรรยากาศและอยากเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร

DeBevoise (1984, p. 14) ได้ให้ความหมายผู้นำทางวิชาการไว้ว่า หมายถึง การกระทำที่ครูใหญ่แสดงออกหรือมอบหมายให้ผู้อื่นการทำในอันที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

David and Thomas (1989, p. 21) ได้ให้ความหมายผู้นำทางวิชาการว่า หมายถึง บทบาทสำคัญของครูใหญ่ที่จะเน้นกิจกรรมในด้านการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานในห้องเรียนของครู

อาจกล่าวได้ว่า ผู้นำทางวิชาการ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนำและบริหารคนให้
กระทำกิจกรรมทางด้านวิชาการให้บรรลุ ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน

Krung (1992, p. 431) กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงความเป็นผู้นำทางวิชาการที่สำคัญ

5 ประการของผู้บริหาร โรงเรียน ได้แก่

1. วางนโยบาย วัตถุประสงค์ ภารกิจที่จะต้องปฏิบัติอย่างชัดเจน และมีการสื่อสารให้ครู
ผู้ปกครอง และนักเรียนให้เข้าใจตรงกัน

2. มีการบริหารการเรียนการสอน และบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริม
ให้มีการพัฒนาหลักสูตร ช่วยเหลือครูในการสอน และการบริหารชั้นเรียน

3. ส่งเสริมให้ครูมีการพัฒนาตนเอง โดยจัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนอย่าง
สม่ำเสมอ

4. มีการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียน และหาวิธีการที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนา
ทั้งด้านวิชาการ และการบูรณาการทางสังคม

5. ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศวิชาการในโรงเรียน

จิรัช ชูเวช (2534, หน้า 150) ได้สรุปคุณสมบัติของผู้บริหาร ดังนี้

1. จะต้องมิตคติเห็นอกเห็นใจคนอื่น นั่นคือ มีความเชี่ยวชาญ และมีไหวพริบในการทำงาน
การแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยความถูกต้องและรวดเร็ว

2. มีความรอบรู้และความสนใจรอบด้าน ได้แก่ การศึกษางานในหน้าที่ การค้นคว้า
ศึกษาวิทยาการแผนใหม่แล้วนำมาปรับปรุงพัฒนาหน่วยงานและคน มีศิลปะในการรับฟัง และ
ศึกษาภาวะการณ์ต่าง ๆ อยู่เสมอ

3. สามารถพูดและเขียนภาษาง่าย ๆ เพราะภาษาเป็นสื่อของความเข้าใจระหว่างหัวหน้า
กับลูกน้องจึงเป็นเรื่องที่ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้ฟัง ไม่ว่าจะพูดหรือเขียนก็ตามต้องสามารถ
ทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาเข้าใจและพอใจ

4. มีจิตใจร่างกายและอารมณ์สมบูรณ์ ไม่เป็นคนเจ้าอารมณ์ ไม่เอาแต่ใจตนเอง
ไม่เจ็บป่วยประเภทสามวันดีสี่วันไข้

5. มีความคิดริเริ่มอย่างแรงกล้า คือเป็นนักพัฒนา พยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง
วิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสภาพความเจริญของสังคม และสภาพทั้งภายในและภายนอก
หน่วยงาน

6. มีฝีมือที่จะทำให้ผู้บังคับบัญชาประสานงานกันได้ดีที่สุด

7. มีความรู้ความชำนาญในเชิงบริหาร และเชิงวิชาการ ทั้งนี้อาจจะผ่านการฝึกอบรม
และมีประสบการณ์ในการทำงานรอบด้านในหน่วยงานนั้น ๆ

สมศักดิ์ สินธุระเวชช์ (2542, หน้า 180) เห็นว่า คุณลักษณะของผู้บริหารที่ต้องการเพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา ต้องประกอบด้วย

1. ต้องมีภาวะผู้นำ และพัฒนาตนเองตลอดเวลา
2. ต้องมุ่งมั่นที่จะสร้างระบบคุณภาพองค์กรแห่งคุณภาพเพื่อให้ผลผลิต (นักเรียน)

สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้ำ

3. นักป้องกันปัญหา
4. ต้องตัดสินใจบนทางเลือก ซึ่งมีการเสี่ยงอย่างมีเหตุผล
5. ต้องมีความรับผิดชอบในการสดับรับฟัง ความคิดเป็นจากทุกฝ่าย ใ้ต่อการรับรู้

ความคิด ความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ไม่กลัวการเปลี่ยนแปลง

6. ต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และการบริหารการเปลี่ยนแปลงแก่ผู้บริหารรองลงไป ทุกระดับและต้องวางระบบการสื่อสาร

7. มีความซื่อสัตย์และมีหลักการ
8. มีจิตสำนึกแห่งคุณธรรม

Trusty (1986, pp. 116-117) แห่งภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทนเนสซี สหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้บริหาร โรงเรียนในฐานะที่เป็นผู้นำทางวิชาการไว้ 17 ประการ คือ

1. ส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของโรงเรียนได้
2. ส่งเสริมให้ครูนำเอาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางวิชาการของโรงเรียนไปปฏิบัติ
3. สร้างความเชื่อมั่นว่ากิจกรรมของ โรงเรียนและของนักเรียนสอดคล้องกับเป้าหมาย

และวัตถุประสงค์ของโรงเรียน

4. สร้างความเชื่อมั่นว่าโครงการทางวิชาการของโรงเรียนเป็นผลมาจากผลการวิจัยและการปฏิบัติทางการศึกษา

5. มีการวางแผนร่วมกับคณะครูเกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ ทางวิชาการ เพื่อให้บรรลุความต้องการของนักเรียน

6. ส่งเสริมให้ครูได้นำโครงการทางวิชาการไปปฏิบัติ
7. ปฏิบัติงานร่วมกับคณะครูในการประเมินผลโครงการทางวิชาการของโรงเรียน
8. ติดต่อสื่อสารกับครูและนักเรียน ด้วยความคาดหวังที่สูงในด้านมาตรฐานทางวิชาการ
9. ให้การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางด้านสังคมของนักเรียน
10. การสนับสนุนในการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างเชาว์ปัญญาของนักเรียน
11. มีการจัดสรรเวลาเพื่องานวิชาการร่วมกับครูไว้อย่างชัดเจน

12. ให้ความร่วมมือกับนักเรียนในการกำหนดระเบียบ เพื่อแก้ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

13. ร่วมมือกับนักเรียนในการนำระเบียบกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมาใช้ในการแก้ปัญหาด้านวินัย

14. ร่วมมือกับคณะครูให้มีการนำระเบียบกฎเกณฑ์ที่สร้างขึ้นมาใช้ในการแก้ปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

15. มีการประชุมพิเศษคณะครูเกี่ยวกับโครงการของนักเรียน

16. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูอย่างยุติธรรม

17. ช่วยเหลือครูในการพัฒนาระบบงานเพื่อให้มีความก้าวหน้าทางอาชีพ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จันทรานี สงวนนาม (2533) ได้ทำการวิจัย พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จมีพฤติกรรมการเป็นผู้นำทางวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ

อัญชลี ดวงกลาง (2536, หน้า 174-178) ได้ทำการวิจัย การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ศุภศาสตร์ ทองเสนา (2537) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพของการบริหารงานของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่า ครูมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี 5 งาน ยกเว้นงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ

จากผลงานการวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารน่าจะมีส่วนสำคัญที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้บริหารต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการ จะต้องมีความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์สูง และมีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสังคมตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ

ปัจจัยด้านครอบครัว

ตัวแปรด้านครอบครัว หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ประกอบอาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

1. อาชีพของผู้ปกครอง

สามารถ ถาวร (2543, หน้า 27) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักเรียนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ ตลอดจนฟาร์มต่าง ๆ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เพราะอาชีพเหล่านี้ต้องอาศัยแรงงานของเด็กด้วย

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีดังนี้ Shah (1971, p. 668-A) ได้ทำการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคม และจิตวิทยากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในละฮอร์ ปากีสถานตะวันตก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเกรด 10-12 อายุระหว่าง 14-16 ปี จำนวน 540 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอาชีพของผู้ปกครอง ค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักเรียน ระดับศึกษาของผู้ปกครอง ความสนใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการศึกษาของนักเรียน และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีพ่อแม่และผู้ปกครองยอมรับ และเข้าใจในนักเรียน

Motley (1970, p. 2087-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการทำนายค่าขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 จำนวน 1,185 คน จากการวิจัย พบว่า ด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

วีรพล วงศ์นันตา (2535) ได้ทำการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีฐานะยากจน ทำให้นักเรียนขาดเรียนบ่อยครั้ง และไม่ตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครอง สรุปได้ว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพดีจะมีความต้องการให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไปมากกว่า ดังนั้น อาชีพของผู้ปกครองน่าจะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. รายได้ของผู้ปกครอง

รายได้ของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ประจำของทุกคนในครอบครัวต่อเดือน

Krashen (1992, p. 33) กล่าวว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดามารดาและหรือผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพราะว่าการศึกษาไม่ว่าจะเป็นวิชาใดระดับใดก็ตาม จำเป็นต้องได้รับความสนับสนุนจากครอบครัวทั้งในด้านการเงินและด้านอื่น ๆ ที่จะช่วยให้สามารถศึกษาได้สำเร็จตามความต้องการและยังเป็นการศึกษาภาษาที่สองในสิ่งแวดล้อมที่ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษานั้นในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันน้อยมาก อย่างการเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผู้เรียนได้รับ ตัวป้อนทางภาษา (Input) ส่วนใหญ่จากในห้องเรียนเท่านั้น ความจำเป็นในการจัดหาตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมจึงมีมาก เพราะว่าตัวป้อนทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ (Comprehensible input) คือ สาเหตุที่แท้จริงของการเรียนรู้ภาษานั้นคือ ถ้าหากผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษามากขึ้นได้ เขาก็จะสามารถเรียนรู้ภาษาได้มากขึ้นเท่านั้น ในกรณีที่ผู้เรียนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมดี โอกาสที่จะได้รับตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมจึงมีมากขึ้น (Gardner, 1985, p. 52)

กล่าวคือ ผู้เรียนได้รับตัวป้อนทางภาษาทั้งโดยตรงและทางอ้อมจากบิดามารดา/ ผู้ปกครอง เช่น บิดามารดา/ ผู้ปกครองอาจพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ซึ่งนักเรียนอาจจะอยากเก่งภาษาอังกฤษเหมือน บิดามารดา/ ผู้ปกครอง หรือนักเรียนสามารถจัดหาตัวป้อนทางภาษาเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง เช่น ซื้อตำรา มาอ่าน ไปชมภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของรายได้ของบิดามารดา/ ผู้ปกครอง ที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีหลายเรื่อง เช่น งานวิจัยของสุนันท์ สังข์อ่อง (2542, หน้า 6-7) พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา/ ผู้ปกครองของนักเรียน เป็นตัวแปรหนึ่ง ที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางต่างกับองค์ประกอบด้านความรู้ของนักเรียน ระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์ (2541, หน้า 284-28) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นอยู่กับ สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

นอกจากนี้ นักวิชาการชาวต่างประเทศหลายท่าน เช่น Gardner (1985, p. 52) ได้ศึกษา พบว่า การมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกกิจกรรมทางทักษะต่าง ๆ ที่ช่วย ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ Bamhill (1986, p. 893-A) และ McIand (1991, p. 1986-A) ได้ ศึกษา พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นตัวแปรที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนเกรด 2 เกรด 5 และเกรด 7 พบว่า คะแนนความสามารถทางการอ่านของนักเรียน กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงจะสูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมต่ำ

จากความสำคัญของตัวแปรด้านรายได้ของผู้ปกครอง และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว มาแล้ว ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า รายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม น่าจะมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่ผู้ปกครอง แสดงออก ซึ่งมีผลให้นักเรียนมีความสนใจและต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เช่น การพูด ถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จัดหาอุปกรณ์ ตำรา หรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ผู้ปกครอง และ/ หรือ ครอบครัว คือ ครูคนแรก ๆ ของเด็กและเด็ก ๆ ก็ได้เรียนรู้หลายสิ่ง หลายอย่างที่บ้านโดยไม่ต้องได้รับอิทธิพลหรือได้รับการสอนอย่างเป็นทางการจากสถานศึกษา แต่อย่างไรก็ตาม นี่จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่เมื่อเด็กเข้าเรียนในสถานศึกษาแล้วการเรียนรู้จะต้อง เชื่อมต่อและเชื่อมโยงระหว่างสถานศึกษาและครอบครัว เพื่อให้การเรียนรู้ของเด็กนั้นต่อเนื่องและ

ทำให้การเรียนรู้มีความหมายต่อเด็ก เพราะสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้านได้ด้วยมีวิจัยมากมาย ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญและผลดีต่อนักเรียนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและครอบครัวในการจัดการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก มีผลต่อพัฒนาการและความสำเร็จด้านการศึกษาของนักเรียนอย่างเด่นชัด อีกทั้งยังช่วยผลักดันให้สถานศึกษาดำเนินงานจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลดีขึ้นอีกด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมนั้น ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมได้ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน North central regional education laboratory ได้นำเสนอลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนตามรูปแบบของ Epstein and Janson 6 ลักษณะ ดังนี้ คือ (วิวรรณสารกิจปรีชา, 2553)

1. Parenting หรือการดูแลเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว หมายถึง ภาระหน้าที่พื้นฐานของผู้ปกครองที่จะต้องจัดให้เด็ก ซึ่งควรรวมถึงการจัดหาที่อยู่อาศัย การดูแลสุขภาพ อนามัย อาหาร ที่มีคุณภาพ และความปลอดภัยให้แก่เด็ก
2. Communication หรือการสื่อสารหน้าที่รับผิดชอบพื้นฐานของสถานศึกษานั้น ควรรวมถึงวิธีการสื่อสารอย่างหลากหลายจากสถานศึกษาไปยังบ้าน
3. Volunteering อาสาสมัคร หมายถึง การที่ผู้ปกครองอาสาสมัครสละเวลาและนำความเชี่ยวชาญหรือความสามารถต่าง ๆ เข้ามาช่วยกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็ก พัฒนาคู บุคลากรพัฒนาสถานศึกษาและพัฒนาหรือเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองด้วยกันเอง ช่องทางที่โรงเรียนได้จัดให้ผู้ปกครองอาสาสมัครเข้าร่วมได้มีหลายรูปแบบหลายกิจกรรม
4. Learning at home หรือการเรียนรู้ที่บ้าน หมายถึง ผู้ปกครองช่วยเด็ก ๆ ในการทำการบ้าน และตั้งเป้าหมายทางการศึกษาให้แก่เด็ก รวมถึงการเล่น เกม ทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก เพื่อเชื่อมโยงการเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียนและที่บ้าน
5. Decision-making หรือการตัดสินใจ หมายถึง ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในองค์กรผู้ปกครอง เช่น คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา หรือสมาคมผู้ปกครอง และการตัดสินใจในนโยบาย ภาวะผู้นำ และการประชาสัมพันธ์
6. Collaborating with community หรือ การให้ความร่วมมือกับชุมชน หมายถึง การที่ผู้ปกครองส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนกับทรัพยากร และการบริการของชุมชน สถานศึกษาหาและผสมผสานทรัพยากรและการบริการจากชุมชนในการเสริมสร้างโปรแกรมของสถานศึกษา การดำเนินการของผู้ปกครอง และการพัฒนานักเรียน

ในการแก้ปัญหาทางด้านความสามารถเชิงวิชาการ หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น อาทร รัตนคำนวน (2522, หน้า 20-22) ได้เสนอแนะว่า ผู้ปกครองมีส่วนช่วยเหลือได้เป็นอย่างมาก

เพราะบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองที่สำคัญก็คือ การให้การอบรมเลี้ยงดูนักเรียนอยู่แล้ว ซึ่งผู้ปกครองจะช่วยเหลือนักเรียนได้โดย

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นตัวของตัวเอง
2. ผู้ปกครองควรให้คำตอบต่อคำถามของนักเรียน
3. ให้ความรัก ความอบอุ่นแก่นักเรียนเท่าที่มีโอกาสทำได้ โดยคอยเอาใจใส่กับปัญหาที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือแนะนำ
4. คอยสนับสนุนนักเรียนในด้านต่าง ๆ อย่าหยุดยั้งที่จะกระตุ้นเตือนให้นักเรียนรู้จักใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา
5. ให้ความเวลานักเรียนในการจัดทำกิจกรรมที่ได้รับจากโรงเรียน โดยไม่มอบหมายงานบ้านให้นักเรียนรับผิดชอบมากเกินไป
6. ให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่กับนักเรียน หรือกิจกรรมของนักเรียน เช่น การทำการบ้าน หรือให้คำแนะนำในการทำงาน จัดเวลา สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอนสนใจที่จะพูดถึงเรื่องการบ้านที่ได้รับจากครู ช่วยตรวจดูเมื่อนักเรียนทำการบ้านเสร็จเรียบร้อย เป็นต้น ควรมีการทำโทษ และการให้รางวัล โดยทำโทษอย่างมีเหตุผล และให้รางวัลเพื่อเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนสนใจเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ผู้ปกครองจะช่วยให้นักเรียนดีขึ้นได้ ตามข้อเสนอแนะของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528, หน้า 40-42) โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน โดยการพูดคุยกับนักเรียนเพื่อจะได้หาข้อมูลว่านักเรียนมีความวิตกกังวล หรือมีปัญหาต่อกิจกรรมที่โรงเรียนหรือไม่
2. ไปพบกับครูเพื่อช่วยกันแก้ปัญหา
3. จัดสิ่งแวดล้อมที่บ้าน เช่น การจัดสถานที่ทำการบ้านให้นักเรียน
4. ช่วยจัดตารางเวลา โดยแบ่งออกเป็นชั่วโมง เช่น การศึกษาส่วนตัว และการทำกิจกรรมอื่น
5. ให้รางวัลเมื่อนักเรียนทำตามเงื่อนไขได้ทันที
6. ทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมาทั้งวัน

ในการที่ผู้ปกครองจะช่วยให้นักเรียนเรียนเก่งนั้น อธิรัตน์ อนุวัช (2529, หน้า 102-103) ได้เสนอความเห็นว่าการสนับสนุนของผู้ปกครอง หรือบรรยากาศในบ้านมีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จของนักเรียน กล่าวได้ว่า บรรยากาศในบ้านกับการสนับสนุนของผู้ปกครองมีส่วนช่วยในด้านการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เป็นปัจจัยสำคัญที่สุด และได้เสนอแนะวิธีการปฏิบัติที่เกิดผลดีต่อการเรียนของนักเรียน ดังนี้

1. ช่วยจัดในด้านเวลาสถานที่ ให้มีเวลาประจำสำหรับการอ่านทั้งในเนื้อหาวิชาโดยตรง และจากหนังสืออื่น ๆ ผู้ปกครองต้องจัดให้นักเรียนทำการบ้านเองจริง ๆ อย่าทำให้นักเรียนโดยเด็ดขาด แต่ให้เขาสะดวกที่จะถาม และดูให้เมื่อเขาทำเสร็จแล้ว

2. ช่วยสอนทักษะพื้นฐานให้แก่เด็ก เช่น ช่วยสอนคำศัพท์หรือดูแลการอ่านหนังสือ นอกเวลาของนักเรียนแล้วแจ้งครูประจำชั้นว่านักเรียนอ่านจบแล้วในลักษณะใดมีการเอาใจใส่ หรือชอบเรื่องที่อ่านหรือไม่

3. ตำราการสอนของทางโรงเรียน ซึ่งทางโรงเรียนย้ำถึงความร่วมมือของผู้ปกครอง ที่จะช่วยให้ดียิ่งขึ้นสำหรับนักเรียนแต่ละคน ผู้ปกครองควรจะสอบถามถึงการเรียนการสอนของทางโรงเรียน เพื่อที่จะจับจุดได้ว่าควรเรียนรู้อะไรบ้าง

4. ส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ ไม่ลดละ ไม่ใช้การคอยจี้ให้นักเรียนอ่านแต่แบบเรียน แต่หมายถึง การส่งเสริมให้นักเรียนมีอุปนิสัยใฝ่เรียนรู้โดยวิธีต่าง ๆ

สำหรับนักเรียนที่เรียนช้า อาจมีสาเหตุมาจากการขาดการกระตุ้นเตือนจากสิ่งแวดล้อม ทั้งที่บ้านและทางโรงเรียน หรือถูกละเลยและทอดทิ้งจากผู้ปกครองและเพื่อน ๆ หรือขาดอาหาร ฯลฯ มีวิธีแก้ ดังนี้ (ประสาร ทิพย์ธารา, 2521, หน้า 131)

1. หากิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมให้นักเรียนทำ
2. จัดสถานที่ที่จะช่วยให้นักเรียนมีสมาธิในการทำงานดีที่สุด
3. ขอร้องให้นักเรียนที่เรียนดีช่วยในเรื่องการเรียนและการทำงาน
4. อภิปรายถึงความสามารถและความไม่สามารถของนักเรียนระหว่างผู้ปกครองกับครู ด้วยคำพูดที่เปิดเผยมตรงไปตรงมา เพื่อเป็นประโยชน์ในการช่วยนักเรียนต่อไป

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เฉลิมชัย วาสะศิริ (2533, หน้า 117-124) ได้ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา พบว่า บทบาทในการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และมีระดับการศึกษาสูงจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่ต่อการส่งเสริมการเรียนของนักเรียน

ทัศนีย์ จิระมาศ (2536, หน้า 74-83) ได้ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การให้การสนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ปกครองเป็นตัวแปรพยากรณ์ที่ดีตัวหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ

นอกจากนี้ ชีรพงษ์ แก่นอินทร์ (2532, หน้า 93) ได้ศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรบางตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ตอนต้น พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วน Harnischfeger and Wiley (1978, p. 224) มีความเห็นว่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของภูมิหลังของนักเรียนที่มีอิทธิพลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สรุปได้ว่า การได้ส่งเสริมการเรียนรู้จากผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทั่วไป และการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพราะเป็นไปได้ว่านักเรียนที่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองคอยดูแลในเรื่องการเรียนรู้ ก็มักจะได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจและขยันเรียนหนังสือสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ธีรภรณ์ พลายเล็ก (2554) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 2 แห่ง คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีค่าความเชื่อมั่น 0.830 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test และการวิเคราะห์ค่าถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงส่วนน้อยที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูง ส่วนนักศึกษาที่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมีเพียงร้อยละ 8.07 และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้เรียน คือ กลวิธีการเรียนและลักษณะนิสัยในเรื่องการใช้ภาษา และปัจจัยด้านข้อมูลพื้นฐาน คือ ระดับผลการเรียน มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ไพบุลย์ สุขวิจิตร (2553) การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน โดยเน้นศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ 3 ด้านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม คือ ด้านนักศึกษา ด้านครอบครัว และด้านห้องเรียน ที่มีผลต่อการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักศึกษา นอกจากนี้ยังเพื่อช่วยหาในการคาดเดาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาต่อไป และเพื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาต่างคณะกันว่ามี ความแตกต่างกันจริงตามข้อสันนิษฐานเบื้องต้น ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบสอบถามจากเพื่อเป็นเครื่องมือ การวิจัยเพื่อใช้วัดปัจจัยทั้ง 3 ด้าน โดยแบ่งย่อยเป็นด้าน ๆ เช่น ทักษะคิด แรงจูงใจ ความคาดหวัง ในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น การสนับสนุนจากครอบครัว การทำกิจกรรมพิเศษเพิ่มเติมที่ใช้ ภาษาอังกฤษ คุณภาพการสอนของอาจารย์ วิธีการสอนของอาจารย์ อุปกรณ์ในห้องเรียน แล้วได้นำไป ทดลองใช้กับนักศึกษชั้นปีที่ 4 คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 35 คน เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสมและความถูกต้องของภาษาที่ใช้ และเพื่อนำไปทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม กับนักศึกษา โดยคำนวณค่าความคงที่ภายใน (Internal consistency) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบัค แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านนักเรียน ด้านครอบครัว และด้านห้องเรียน ซึ่งปรากฏค่า ความเชื่อตามลำดับ คือ 0.89, 0.81 และ 0.97 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขและปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 580 คน นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ทางสถิติ โดยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแต่ละ ขั้นตอน ปรากฏผลดังนี้ 1) ปัจจัยด้านนักศึกษามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ 0.11-0.16 ยกเว้นการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ 2) ปัจจัยด้านครอบครัวในส่วนของความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์อย่างมี นัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3) ปัจจัยด้านห้องเรียนไม่มีความสัมพันธ์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานแต่จากการสัมภาษณ์และคำถามปลายเปิดนักศึกษา แสดงความคิดเห็นว่าการสอน และวิธีการสอนของอาจารย์มีความสำคัญต่อการสนใจเรียนเพิ่มขึ้น 4) นักศึกษาต่างคณะกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยนักศึกษาจากคณะบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานดีกว่านักศึกษาจากคณะ ศิลปศาสตร์ ในขณะที่นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ที่ดีกว่านักศึกษาในคณะอื่น ๆ ทั้งนี้ นักศึกษาคณะบัญชีและคณะศิลปศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาที่ แตกต่างกันอยู่มาก ดังนั้นผลที่ได้จากค่าสถิติจึงไม่สามารถสรุปได้ 5) ผลการวิจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ได้แก่ ความคาดหวังในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 2.40

ศิริภรณ์ ศรีนาถ (2550) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อ การเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้วิธีตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตาม แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนที่ได้รับการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยวิธีสอนแบบแบบ ตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุพรรณิ บุญเพิ่ม (2551) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการฟังและการพูด ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว พบว่า นักเรียน ส่วนใหญ่ทำท่าทางประกอบเพลงได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ชัดเจนขึ้นพูดออกคำสั่ง และปฏิบัติตาม ได้อย่างถูกต้อง นักเรียนมีความมั่นใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสุข และมีพัฒนาการทางด้านทักษะ การฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

นุชนาฏ สิงห์หนสาย (2552) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ และเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์และเรียนแบบร่วมมือ โดยการสอนปกติ พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์รายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.52/ 84.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

เกศินี วัชรเสถียร (2542) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้และการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพรานนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โดยนำรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ผสมผสานกับการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทางมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปรากฏว่านักเรียนมีการพัฒนาตนเอง ได้สูงขึ้น มีทักษะทางสังคมและตระหนักในคุณค่าของตนเองสูงขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

แบรนด์ (Brandt, 1997) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือกับวิธี การสอนแบบดั้งเดิม ซึ่งนักเรียนต้องเรียน โดยพึ่งตนเองเป็นหลัก ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และระดับความภาคภูมิใจในตนเอง ในระดับชั้น 9-12 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนในการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และวิชาวิทยาศาสตร์ ผลการศึกษาวิจัยปรากฏว่า ไม่พบ ความแตกต่างด้านความภาคภูมิใจในตนเอง และไม่มีความภาคภูมิใจในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของตนเอง ทั้งในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม

แอทกินสัน (Atkinson, 1995, Abstract) ได้ออกแบบฝึกปฏิบัติการสำหรับนักเรียน ชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้มีโอกาสพัฒนาความเข้าใจในคำศัพท์ ปละแรงจูงใจ ให้นักเรียนเอาใจใส่เกี่ยวกับกระบวนการอ่านมากขึ้น โดยการเรียนแบบร่วมมือแบบพี่สอนน้อง (Cross-age tutoring) และการสอนทักษะทางภาษาเป็นเวลา 3 เดือน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายเหล่านี้ นักเรียนมีทัศนคติต่อการอ่านและมีความภาคภูมิใจในตนเอง มากขึ้น

เรย์มอนด์ (Raymond, 1983, p. 3796-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อม ทางบ้านและทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง สภาพแวดล้อมทางบ้าน สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ด้านความคิด รวบรวมข้อถกเถียงทางทฤษฎี และการเห็นคุณค่าของตนเองใช้แบบสอบถามสภาพแวดล้อมทางบ้าน และโรงเรียนและแบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 5 จำนวน 1,660 คน ทางตอนใต้ ของออนตาริโอ จากการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้าน วัดด้านฐานะทางด้านเศรษฐกิจและ สังคม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสูงกว่าความสัมพันธ์ ระหว่างสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน สำหรับความสัมพันธ์ของ ผลสัมฤทธิ์ทางทฤษฎี การเห็นคุณค่าของตัวเองกับสภาพแวดล้อมทางบ้าน และทาง โรงเรียนนั้นมีความสัมพันธ์ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

อีเค โอชา (Ekeocha, 1986, p. 2103-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับตัวแปรทางด้านนักเรียน ที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่ม นักเรียนระดับชั้นปีที่ 5 จากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 2909 คน ผลการวิจัย พบว่า พื้นฐานทางบ้านและเจตคติของนักเรียนเป็นสาเหตุโดยตรงทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และกิจกรรมการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์ซึ่งองค์ประกอบด้านชั้นเรียน วิธีการสอนของครู และพฤติกรรมของครูมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

โอลิเวอร์ (Oliver, 1987, p. 2983-A) ได้ศึกษาการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนจากเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และอัตมโนทัศน์ เกี่ยวกับตนเองทางด้านวิทยาศาสตร์ระดับชั้นปีที่ 6 ถึงปีที่ 10 ในรัฐคาโรไลนาเหนือ จำนวน 500 คน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์สูงกับผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาอื่น และพบว่า เจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสามารถสรุปได้ว่าเจตคติต่อ วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเป็นตัวบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้เป็นอย่างดี

เซอร์เชค (Svrcek, 1992, p. 395-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอิทธิพลของผู้ปกครอง สตรีการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์กับการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นปีที่ 4 ชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 183 คน ในโรงเรียนประถมศึกษาในนิวยอร์ก คาโรลีนา และ โอริกอน ผลการวิจัย พบว่า สำหรับนักเรียนชาย เจตคติต่อการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่าน ร้อยละ 8 การส่งเสริมของผู้ปกครองและการส่งเสริมด้านสติปัญญา มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 12 สำหรับนักเรียนหญิง การส่งเสริมและช่วงเหลือของผู้ปกครองที่บ้าน และเจตคติต่อการอ่านมีอิทธิพลต่อการอ่าน ร้อยละ 21 และการช่วยเหลือของผู้ปกครองที่บ้าน และเจตคติต่อการเรียนในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ร้อยละ 26

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษากับประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำนวน 16,541 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ซึ่งได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 608-609) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน โดยสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) กำหนดขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	5,660	124
ขนาดกลาง	5,057	111
ขนาดใหญ่	3,787	81
ขนาดใหญ่พิเศษ	2,037	41
รวม	16,541	357

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน (ตอนที่ 1, 2 และ 3 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง)

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านผู้เรียน ประกอบด้วย เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ นิสัยการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลักษณะเป็นมาตรฐานเป็นส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 32 ข้อ ส่วนพื้นที่ความรู้เดิมเป็นคำถามให้นักเรียนเลือกตอบคะแนนเฉลี่ยของปีการศึกษาผ่านมาของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านโรงเรียน ประกอบด้วย คุณภาพการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านครอบครัว ประกอบด้วย อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของผู้ปกครอง เป็นข้อคำถามให้นักเรียนเลือกตอบ ส่วนการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยอาศัยวิธีการของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 8 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ปีการศึกษา 2556 ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .24-.81 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87-.91

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับตามขั้นตอนดังนี้

1. ปรึกษาประธานควบคุมงานนิพนธ์ เพื่อขอคำแนะนำ
2. ศึกษาทฤษฎี และแนวคิด ตลอดจนเครื่องมือการวัดที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากเอกสารและตำรา
3. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. กำหนดขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ โดยแบ่งตัวแปรด้านผู้เรียน ตัวแปรด้านโรงเรียน และตัวแปรด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยแบ่งเป็น ดังนี้

4.1 ตัวแปรด้านผู้เรียน ได้แก่ เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิสัยการเรียน และพื้นความรู้เดิม

4.2 ตัวแปรด้านโรงเรียน ได้แก่ คุณภาพการสอนของครู สื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอน และความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน

4.3 ตัวแปรด้านครอบครัว ได้แก่ อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง และการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง

การหาคุณภาพเครื่องมือการคุณภาพของแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แยกเป็นการหาความเที่ยงตรง การทดสอบค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่น

1. ความเที่ยงตรง (Validity) การหาความเที่ยงของแบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมา ดำเนินการดังนี้

1.1 เสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ประธานและคณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขเพื่อความถูกต้อง

1.2 เสนอแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขและปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ตรวจสอบความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

1.2.1 ดร.สมุทรา ชำนาญ ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอประธานควบคุมงานนิพนธ์ เพื่อตรวจพิจารณาขั้นตอนสุดท้าย

2. การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability) การหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation) ตามสูตรของ Wiersma and Jurs (1990, pp. 139-147) ปรากฏว่าแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านผู้เรียน ทางด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .27-.72 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .28-.63 นิสัยการเรียน มีค่าอำนาจ

จำแนกรายชื่ออยู่ระหว่าง .25-.76 ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปร ด้านโรงเรียน ทางด้านคุณภาพการสอนของครู มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ระหว่าง .26-.78 สื่อและ อุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ระหว่าง .41-.81 และความเป็นผู้นำด้านวิชาการ ของผู้บริหาร โรงเรียน มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ระหว่าง .29-.80 และแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านสังคม ทางด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าอำนาจจำแนกรายชื่ออยู่ระหว่าง .29-.67

2.2 นำแบบสอบถามจากข้อ 2.1 มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ปรากฏว่าแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านผู้เรียน ทางด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .85 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .89 นิสัยการเรียนมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90 ส่วนแบบสอบถามตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้าน โรงเรียนทางด้านคุณภาพ การสอนของครู มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91 และความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90 และแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านสังคม ทางด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .87

นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเหมาะสมแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขอนหนังสือจากศูนย์ข้อมูลนวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาถึงผู้บริหาร โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด 375 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัส ให้คะแนนน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึก ข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. นำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดประสงค์ที่ต้องการวิจัยต่อไป

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับของ Best and Kahn (1993, p. 247) กำหนดคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
- 4 คะแนน หมายถึง เห็นด้วย
- 3 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ใจ
- 2 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วย
- 1 คะแนน หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การแปลความหมายของคะแนน ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์สำหรับวัดตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านสังคม โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนเป็นตัวชี้วัด โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23-24)

- 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. นำผลการเรียนเฉลี่ยของปีการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียนบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) ในการศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการหาคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติอ้างอิง (Inferencial statistics) โดยเลือกวิธีวิเคราะห์ที่สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังนี้

2.1 ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2” ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์อย่างง่าย (Simple correlation) และทดสอบนัยสำคัญจากความน่าจะเป็นค่า r

2.2 ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2” ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

3. ในการทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า “ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2” ใช้การวิเคราะห์สมการการถดถอยแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
SS	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
MS	แทน คะแนนเฉลี่ยยกกำลังสอง
F	แทน ค่าการแจกแจง F
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย
R	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน ประสิทธิภาพในการพยากรณ์
b_0	แทน ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
b	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
β	แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ซึ่งพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน
df	แทน ระดับขั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
$S.E.b$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
$S.E.est$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
X_1	แทน เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ
X_2	แทน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
X_3	แทน นิัยการเรียน
X_4	แทน พื้นฐานความรู้เดิม
X_5	แทน คุณภาพการสอนของครู

X_6	แทน สื่อและอุปกรณ์ในการเรียน
X_7	แทน ความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร
X_8	แทน อาชีพของผู้ปกครอง
X_9	แทน รายได้ของผู้ปกครอง
X_{10}	แทน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง
Y	แทน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
\hat{Y}	แทน สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
\hat{Z}	แทน สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 3 ตอน โดยการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของนักเรียนด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยของนักเรียนด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตารางที่ 2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ระดับผลการเรียน (เกรด)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	7	1.96
1.5	6	1.68
2	19	5.32
2.5	49	13.72
3	54	15.12
3.5	131	36.70
4	91	25.50
รวม	357	100

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ได้ผลการเรียนเกรด 3.5 มีจำนวนสูงสุด 131 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 เกรด 4 จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 เกรด 3 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.12 เกรด 2.5 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.72 เกรด 2 จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.32 เกรด 1 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.96 และเกรด 1.5 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.68

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสนุกและ ได้ความรู้	4.08	.691	มาก	3
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าศึกษาเล่าเรียน	4.08	.688	มาก	3
3. นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ	4.01	.727	มาก	9
4. ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความกระตือรือร้น อยากเรียนในวิชานี้	4.02	.734	มาก	8
5. นักเรียนชอบค้นคว้าหาคำศัพท์ ประโยคหรือ คำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ	4.09	.729	มาก	2
6. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดความภาคภูมิใจ	4.07	.667	มาก	4
7. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์ การเรียนที่น่าสนใจ	4.05	.685	มาก	5
8. นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ	4.16	.739	มาก	1
9. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์สามารถใช้ ในชีวิตประจำวันได้	4.08	.712	มาก	3
10. ภาษาอังกฤษเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เพิ่มเติม	4.05	.697	มาก	5
11. คนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักจะมี ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	4.04	.728	มาก	6
12. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ มักจะสามารบประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง ในอนาคต	4.03	.724	มาก	7
รวม	4.01	.710	มาก	

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนชอบค้นคว้าหาคำศัพท์ ประโยคหรือคำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ และภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้

ตารางที่ 4 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
13. ทุกครั้งที่ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนมักที่จะชอบที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม	4.03	.684	มาก	5
14. เพื่อน ๆ และครูหลายคนมักชมว่า นักเรียนเป็นคนขยัน และเอาใจใส่ในการเรียนอยู่เสมอ	3.94	.745	มาก	8
15. นักเรียนพยายามที่จะทำให้ได้คะแนนสูงสุดในชั้นเรียน	3.99	.788	มาก	7
16. นักเรียนมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ	4.04	.708	มาก	4
17. นักเรียนชอบจะทำงานที่ตนรู้สึกว่าได้ดีกว่าคนอื่น	4.08	.682	มาก	3
18. นักเรียนมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนดียิ่งขึ้น	4.13	.742	มาก	1
19. เมื่อทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้องนักเรียนพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำให้ถูกต้องเสมอ	4.13	.727	มาก	1
20. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานที่ต้องใช้ความสามารถสูงจนทำให้งานสำเร็จ	4.01	.697	มาก	6
21. นักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.09	.697	มาก	2
รวม	4.05	.719	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนเสมอเพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนดียิ่งขึ้น เมื่อทำงานที่คลุมอบหมายไม่ถูกต้องนักเรียนพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำให้ถูกต้องเสมอ และนักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 5 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านนิสัยการเรียน

ด้านนิสัยการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
22. เมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนักเรียนมักจะปรึกษาครูประจำชั้นอยู่เสมอ	4.06	.730	มาก	3
23. เมื่อทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อนจึงจะหยุดพัก	4.13	.710	มาก	1
24. นักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้านความสะอาดเรียบร้อยในการทำงาน หรือการบ้าน	3.95	.776	มาก	7
25. การทำการบ้านและข้อสอบ นักเรียนมักจะทำให้จนสุดความสามารถเสมอ	4.01	.780	มาก	4
26. นักเรียนชอบอ่านหนังสือเรียนอยู่เสมอ	4.06	.717	มาก	3
27. นักเรียนเตรียมบทเรียนล่วงหน้าโดยที่ครูไม่ต้องสั่ง	4.06	.707	มาก	3
28. นักเรียนมีแผนการทำงานแต่ละวันและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด	4.07	.769	มาก	2
29. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะค้นคว้าในห้องสมุดเป็นประจำ	4.06	.803	มาก	3
30. เมื่อครูถามในชั้นเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากตอบคำถาม	3.99	.779	มาก	5
31. เมื่อครูสอนไม่เข้าใจนักเรียนมักจะถามครูทันที	3.98	.744	มาก	6

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ด้านนิสัยการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
32. นักเรียนใช้เวลาทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ	3.95	.779	มาก	7
รวม	4.03	.754	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรตัวผู้เรียน ด้านนิสัยการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ เมื่อทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อน จึงจะหยุดพักนักเรียนชอบอ่านหนังสือเรียนอยู่เสมอ และนักเรียนมีแผนการทำงานแต่ละวันและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ตารางที่ 6 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านคุณภาพการสอนของครู

ด้านคุณภาพการสอนของครู	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี	4.09	.742	มาก	1
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้นในการสอน	4.02	.729	มาก	6
3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีอารมณ์แจ่มใสในขณะที่ทำการสอนในชั่วโมงภาษาอังกฤษ	4.04	.678	มาก	5
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสมอ	4.02	.715	มาก	6
5. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน	4.05	.707	มาก	4
6. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และการค้นคว้าด้วยตนเอง	3.98	.685	มาก	7

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ด้านคุณภาพการสอนของครู	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
7. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้สื่อการเรียนและอุปกรณ์การสอนเพื่อเพิ่มความเข้าใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย	3.97	.736	มาก	8
8. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ใช้เวลาสอนให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.08	.766	มาก	2
9. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.06	.738	มาก	3
รวม	4.03	.722	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียนด้านคุณภาพการสอนของครู โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ใช้เวลาสอนให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ตารางที่ 7 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์

ด้านสื่อและอุปกรณ์	\bar{X}	<i>SD</i>	ระดับ	อันดับ
10. โรงเรียนมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้อ่านเสมอ	4.10	.688	มาก	2
11. โรงเรียนมีการจัดหนังสืออ่านเล่นภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ	4.04	.724	มาก	4
12. โรงเรียนได้จัดบอร์ดความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ	4.08	.673	มาก	3

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ด้านสื่อและอุปกรณ์	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
13. โรงเรียนมีการจัดห้องกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษในเวลาว่าง	4.11	.658	มาก	1
14. โรงเรียนมีการจัดห้องอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	4.10	.706	มาก	2
15. โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	4.07	.643	มาก	4
รวม	4.08	.682	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียนด้านสื่อและอุปกรณ์ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ โรงเรียนได้จัดบอร์ดความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โรงเรียนมีการจัดห้องกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษในเวลาว่าง และโรงเรียนมีการจัดห้องอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลภาษาอังกฤษเพิ่มเติม

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร

ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
16. ผู้บริหารให้ความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษเสมอ	4.08	.699	มาก	4
17. ผู้บริหารส่งเสริมครูให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพ	4.06	.744	มาก	5
18. ผู้บริหารให้ความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาภาษาอังกฤษ	4.18	.673	มาก	1
19. ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน	4.13	.661	มาก	2

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
20. ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างชาวปัญญาของนักเรียน	4.03	.710	มาก	7
21. ผู้บริหารจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดผลดีที่สุด	4.12	.685	มาก	3
22. ผู้บริหารได้รับความศรัทธาและการยอมรับจากคณะครู นักเรียนและชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	4.05	.727	มาก	6
23. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้โรงเรียน ชุมชน และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการหาแนวทางพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน	4.08	.665	มาก	4
24. ผู้บริหารมีความรักในการศึกษาและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษอยู่เสมอ	4.05	.656	มาก	6
25. ผู้บริหารปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษกับครูและนักเรียน	4.06	.707	มาก	5
รวม	4.08	.793	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียนด้านความเป็นผู้นำของผู้บริหาร โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารให้ความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาภาษาอังกฤษ ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน และผู้บริหารจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดผลดีที่สุด

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับของปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรครอบครัว ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง

ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	\bar{X}	SD	ระดับ	อันดับ
1. ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทำการบ้านและอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ	4.10	.713	มาก	2
2. ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการที่นักเรียนได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ	4.08	.659	มาก	3
3. ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ	3.99	.664	มาก	7
4. ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ	4.04	.652	มาก	5
5. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดเวลาให้อ่านหนังสือหรือทำการบ้านภาษาอังกฤษ	4.07	.671	มาก	4
6. ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ	4.11	.697	มาก	1
7. ผู้ปกครองส่งเสริมโดยการหาซื้อหนังสือเกี่ยวกับการเรียนหรือเสริมความรู้ภาษาอังกฤษ	4.03	.648	มาก	6
8. ผู้ปกครองให้การสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน	3.94	.773	มาก	8
รวม	4.05	.684	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ของตัวแปรโรงเรียน ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทำการบ้านและอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการที่นักเรียนได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ และผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรด้านตัวผู้เรียนของนักเรียน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน	<i>n</i> = 357		ระดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>	
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	4.05	0.56	มาก
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	4.06	0.58	มาก
นิสัยการเรียน	4.00	0.61	มาก
พื้นฐานความรู้เดิม	2.85	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่า ตัวแปรด้านตัวนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนิสัยการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รองลงมา คือ ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านนิสัยการเรียน และด้านพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 11 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของตัวแปรด้านโรงเรียนของนักเรียน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านโรงเรียน	<i>n</i> = 357		ระดับ
	\bar{X}	<i>SD</i>	
คุณภาพการสอนของครู	4.08	0.59	มาก
สื่อและอุปกรณ์	4.09	0.54	มาก
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร	4.07	0.56	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ตัวแปรด้านโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านสื่อและอุปกรณ์ และด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร พบว่า อยู่ในระดับมาก ตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านสื่อและอุปกรณ์ รองลงมา คือ ด้านคุณภาพการสอนของครู และด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของตัวแปรด้านครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านครอบครัว	n = 357			ระดับ
	\bar{X}	SD	จำนวน	
1. อาชีพของผู้ปกครอง				
1.1 ค้าขาย			53	14.85
1.2 รับจ้าง			115	32.21
1.3 นักธุรกิจ			31	8.68
1.4 รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ			93	26.05
1.5 อื่น ๆ			65	18.21
2. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน				
2.1 ต่ำกว่า 3,000 บาท			15	4.20
2.2 3,001-6,000 บาท			58	16.25
2.3 6,001-9,000 บาท			78	21.85
2.4 9,001-12,000 บาท			83	23.25
2.5 12,001 บาทขึ้นไป			123	34.45
3. การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง	4.02	0.62		มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรด้านครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านอาชีพของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.85 ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 32.21 ผู้ปกครองที่มีอาชีพนักธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.68 ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 26.05 และผู้ปกครองที่มีอาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 18.21 ส่วนด้านรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 4.20 ผู้ปกครองที่มีรายได้ 3,001-6,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 16.25 ผู้ปกครองที่มีรายได้ 6,001-9,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 21.85 ผู้ปกครองที่มีรายได้ 9,001-12,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 23.25 และผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 12,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.45 และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

ตารางที่ 13 คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	<i>n</i> = 357		คะแนน ต่ำสุด	คะแนน สูงสุด
	\bar{X}	<i>SD</i>		
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	71.61	11.232	50	97

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.61 ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐานเท่ากับ 11.232 โดยนักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้เท่ากับ 97 คะแนน และนักเรียนทำคะแนน
ได้ต่ำสุดเท่ากับ 50 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และ
ด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตารางที่ 14 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (*r*) ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านผู้เรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	
	<i>r</i>	<i>p</i>
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (X_1)	.025	.637
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	.010	.856
นิสัยการเรียน (X_3)	.039	.464
พื้นฐานความรู้เดิม (X_4)	.971*	.000

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า ตัวแปรด้านพื้นฐานความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านนิสัย
การเรียน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรด้านโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านโรงเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	
	r	p
คุณภาพการสอนของครู (X_5)	.071	.181
สื่อและอุปกรณ์ (X_6)	.005	.932
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร (X_7)	.054	.031

จากตารางที่ 15 พบว่า ตัวแปรด้านโรงเรียนในด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านคุณภาพการสอนของครูและด้านสื่อและอุปกรณ์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 16 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ระหว่างตัวแปรด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 2

ตัวแปรด้านครอบครัว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	
	r	p
อาชีพของผู้ปกครอง (X_5)	.062	.242
รายได้ของผู้ปกครอง (X_6)	.049	.360
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง (X_7)	.008	.887

จากตารางที่ 16 พบว่า ตัวแปรด้านครอบครัวในด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านรายได้ของผู้ปกครอง และด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างไรก็ตามไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตารางที่ 17 ความแปรปรวนในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

แหล่งความแปรปรวน	<i>df</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
สมการถดถอย	1	42345.502	42345.502	5860.334*	.000
ความคลาดเคลื่อน	355	2565.153	7.226		
รวม	356	44910.655			

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พบว่า พื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน (X4) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรด้านนักเรียน ด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวที่ใช้พยากรณ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวพยากรณ์	<i>R</i>	<i>R</i> ²	ร้อยละ
ด้านนักเรียน			
พื้นฐานความรู้เดิม	.971	.942	94.20

จากตารางที่ 18 พบว่า ตัวแปรด้านนักเรียนที่มีอำนาจการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทาง
การ เรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 2 เรียงลำดับจากตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ความรู้พื้นฐานเดิม สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน ได้ร้อยละ 94.20

ตารางที่ 19 ค่า Tolerance และค่า VIF ของตัวแปรอิสระในด้านปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัว

ปัจจัย (X)	Tolerance	VIF
ด้านตัวผู้เรียน		
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ (X_1)	.704	1.420
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X_2)	.568	1.760
นิสัยการเรียน (X_3)	.503	1.987
พื้นฐานความรู้เดิม (X_4)	.968	1.033
ด้านโรงเรียน		
คุณภาพการสอนของครู (X_5)	.522	1.915
สื่อและอุปกรณ์ (X_6)	.613	1.632
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร (X_7)	.554	1.805
ด้านครอบครัว		
อาชีพของผู้ปกครอง (X_8)	.959	1.043
รายได้ของผู้ปกครอง (X_9)	.984	1.016
การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง (X_{10})	.571	1.751

จากตารางที่ 19 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีค่าความสัมพันธ์กันน้อย เนื่องจากค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า .10 และค่า VIF น้อยกว่า 10 ดังนั้นจึงเป็นไปตามข้อตกลงของการใช้สถิติการถดถอย

ตารางที่ 20 สมการพยากรณ์ (b, β) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ (S.E.b.) ค่าที่ (t) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (S.E.est) และค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b_0)

ตัวพยากรณ์	b	S.E.b	β	t	p
ด้านนักเรียน					
พื้นฐานความรู้เดิม (X_1)	11.490	.150	.971	76.553*	.000
ค่าคงที่ (b_0)	38.864	.451		86.206*	.000

$R = .971$ $R^2 = .942$ $S.E.est = 2.688$

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของตัวพยากรณ์ด้านพื้นฐานความรู้เดิม มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 เท่ากับ .971 และมีค่าความคลาดเคลื่อนจากการพยากรณ์ เท่ากับ 2.688 และพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณของตัวพยากรณ์ และค่าคงที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

เมื่อนำค่าสถิติมาสร้างสมการพยากรณ์ ได้สมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 ในรูปสมการคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 38.864 + 11.490 (X_1)$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .971(Z_1)$$

สรุปได้ว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรด้านนักเรียนในด้านความรู้พื้นฐานเดิมสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 แสดงให้เห็นว่า ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้านโรงเรียน และด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตัวแปรด้านตัวผู้เรียนด้านโรงเรียนและด้านครอบครัวของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 จำนวน 357 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามด้านตัวผู้เรียน ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามด้านโรงเรียน ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามด้านครอบครัว และตอนที่ 4 เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเครื่องมือนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

สรุปผลการวิจัย

1. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียนด้าน โรงเรียนและด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

1.1 ตัวแปรด้านตัวผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และนิสัยการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รองลงมา คือ ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านนิสัยการเรียน และด้านพื้นฐานความรู้เดิมมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 ตัวแปรด้านโรงเรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านสื่อและอุปกรณ์ และด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร พบว่า อยู่ในระดับมาก ตามลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ

ด้านสื่อและอุปกรณ์ รองลงมา คือ ด้านคุณภาพการสอนของครู และด้านความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.3 ตัวแปรด้านครอบครัวของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ด้านอาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 32.21 และส่วนน้อยผู้ปกครองที่มีอาชีพนักธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 8.68 ส่วนด้านรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน โดยส่วนมากผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 12,001 บาทขึ้นไปต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34.45 และส่วนน้อยผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 4.20 และด้านการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

1.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 71.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 11.232 โดยนักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้เท่ากับ 97 คะแนนและนักเรียนทำคะแนนได้ต่ำสุดเท่ากับ 50 คะแนน

2. ตัวแปรด้านตัวผู้เรียน ด้าน โรงเรียน และด้านครอบครัวของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.1 ตัวแปรด้านผู้เรียนในด้านพื้นความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ด้านนิสัยการเรียน และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ตัวแปรด้านโรงเรียนในด้านคุณภาพการสอนของครู ด้านสื่อและอุปกรณ์ และด้านความเป็นผู้นำ ด้านวิชาการของผู้บริหารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 สัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ตัวแปรด้านครอบครัวในด้านอาชีพของผู้ปกครอง ด้านรายได้ของผู้ปกครอง และด้านการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 มีความสัมพันธ์กันอย่างไรไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านพื้นฐานความรู้เดิม (X_4) โดยมีอำนาจในการพยากรณ์ ร้อยละ 94.20 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ ดังนี้

$$\hat{Y} = 38.864 + 11.490 (X_4)$$

ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = .971 (Z_4)$$

อภิปรายผล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยขอนำเสนอการอภิปรายผลเป็นลำดับดังนี้

1. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านตัวผู้เรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า

1.1 ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจตคติเป็นความรู้สึกและความเอนเอียงทางจิตใจ (Cruze, 1974, p. 187) ซึ่งเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับบุคคลสิ่งแวดล้อมและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียน (Oller, 1979 อ้างถึงใน อัจฉรา วงศ์โสธร, 2539, หน้า 47-48) ซึ่งเจตคติของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลาอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา นอกจากนี้เจตคติต่อครูผู้สอนเจตคติต่อเนื้อหาวิชาที่เรียนเป็นสิ่งที่ได้รับการพัฒนาจากสภาพแวดล้อมทางบ้าน อันได้แก่ การได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนภายในครอบครัวการได้เปรียบทางฐานะทางเศรษฐกิจ การสนับสนุนด้านบรรยากาศภายในครอบครัว การได้รับการส่งเสริมจากกลุ่มเพื่อนและวิธีการสอนของครู (Gardner & Lambert, 1972, p. 136) เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีในการเรียนได้ แต่จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวนักเรียนบางคนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ จึงอาจทำให้เป็นสาเหตุที่ทำให้เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร นิลสวิต (2550, หน้า 58) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัย พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ (2539, หน้า 180) ที่พบว่า เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนพิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ รวมทั้งพรทิพย์ ชูระพันธ์ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 3 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านเจตคติต่อกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และพรรณทิภา คำพรหม (2551) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถดถอยแบบกำหนดลำดับขั้น พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ปัจจัยด้านตนเอง ได้แก่ ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนรู้

1.2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มี

ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งจากการศึกษาด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ที่พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก คือ 4.06 แสดงว่านักเรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก ซึ่งการ์เดนอร์และแลมเบิร์ต (Gardner & Lambert, 1972, pp. 114-115) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองไว้เป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ เป็นแรงจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองสะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ ความต้องการหรือความปรารถนาของตนที่จะนำประโยชน์ไปใช้ในด้านเศรษฐกิจ เช่น นำไปหางานทำ โดยมุ่งหวังว่าการที่ตนเองเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะทำให้สามารถหางานที่ดี ทำได้ รับค่าตอบแทนสูงหรือมุ่งหวังว่าการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อให้จบหลักสูตรหรือเพื่ออ่านตำรา เอกสารหรือวารสารเกี่ยวกับภาษาเป้าหมายที่ตนเองเรียนในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น และแรงจูงใจเชิงบูรณาการเป็นแรงจูงใจที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองได้สะท้อนให้เห็นถึงความเต็มใจ ความต้องการหรือความปรารถนาของผู้เรียนที่จะทำตนให้เป็นเหมือนผู้เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมาย ซึ่งผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่มีความปรารถนาที่จะสมาคมติดต่อกับชุมชนหรือเจ้าของภาษา โดย สุปัทพ์ สุกมลสันต์ และกัญหาทิพย์ สิงหะเนติ (2537, หน้า 73) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษไว้ว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ มีแนวโน้มว่าจะมีอิทธิพลต่อความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าแรงจูงใจเชิงเครื่องมือ โดยแรงจูงใจเชิงเครื่องมือมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แต่แรงจูงใจเชิงบูรณาการ

มีผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยผ่านทางนิสัยทางการเรียน ดังนั้นถ้านักเรียนสองคนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงเท่า ๆ กัน แต่ถ้านักเรียนคนหนึ่งมีนิสัยในการเรียนที่ดี เช่น รู้จักการทำงานที่ถนัด การค้นคว้าหาความรู้ การถาม การอ่าน การท่องจำ การทบทวน ฯลฯ นักเรียนที่มีนิสัยการเรียนที่ดีย่อมจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่ดี และตามทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (Bloom, 1976 อ้างถึงใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2548, หน้า 91) กล่าวไว้ว่า พื้นฐานของผู้เรียนเป็นหัวใจในการเรียนผู้เรียนแต่ละคนจะเข้าชั้นเรียนด้วยพื้นฐานที่จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ต่างกันถ้าเขามีพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะไม่แตกต่างกัน คุณลักษณะของแต่ละคน เช่น ความรู้ที่จำเป็นก่อนเรียนแรงจูงใจในการเรียนคุณภาพของการสอนเป็นสิ่งที่ปรับปรุงได้เพื่อให้แต่ละคนและทั้งกลุ่มมีระดับการเรียนที่สูงขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของแอทกินสัน ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีความพยายามที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน ถ้าผลงานสูงกว่าหรือเท่ากับมาตรฐานก็ถือว่าประสบความสำเร็จ ตามความคิดเขาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะขึ้นอยู่กับ 3 องค์ประกอบ คือ 1) ความคาดหวัง หมายถึง การคาดล่วงหน้าถึงผลการกระทำของตนคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะคาดล่วงหน้าถึงความสำเร็จของงาน 2) สิ่งล่อใจ คือ ความพึงพอใจที่ได้รับจากการทำงาน และ 3) แรงจูงใจจากความพึงพอใจในการแสวงหาความสุขและหลีกเลี่ยงความผิดหวัง คนเรากระทำการใดก็ย่อมหวังได้รับความสุขความพอใจกับการกระทำ ต้องการความสำเร็จ และกลัวความล้มเหลว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสาลีณี วงษ์เส็ง (2546, หน้า 87) ที่ศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิธร สุริยา (2551) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ด้านนิสัยการเรียน ผลการวิจัย พบว่า นิสัยการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนที่มีผลการเรียนดีนั้นจำเป็นต้องมีนิสัยการเรียนที่ดี เช่น ขยันอ่านหนังสือ หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่อ่านจะต้องจดบันทึกข้อความต่าง ๆ ไว้และความสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลการทำงานอย่างจริงจังและขึ้นอยู่กับการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย จะเห็นได้ว่าความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนนั้นจึงไม่ได้ขึ้นอยู่กับนิสัยการเรียนที่ดีเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับความสามารถส่วนบุคคลของ

ตัวนักเรียนเองในการเรียนรู้ด้วย ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญ จรุงธรรมพินิจ (2540, หน้า 183) ที่พบว่า นิสัยการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกัญญ์ฐัฐ เอื้อภราดร (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษาโรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ทักษะคิดต่อตนเอง ทักษะคิดต่อเนื้อหาวิชาที่เรียน ทักษะคิดต่อวิธีสอน ทักษะคิดต่อวิธีการทำงานของนักเรียน ทักษะคิดต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียน การปรับตัวกับเพื่อน และการปรับตัวกับครอบครัว และสุพัตรา วยะยลุน (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่นำมาศึกษาด้านความพร้อมของผู้เรียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.4 พื้นฐานความรู้เดิม ผลการวิจัย พบว่า พื้นฐานความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 คือ นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษมากกว่าจะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษน้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาใหม่ การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่มากจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น ซึ่งบลูม (Bloom, 1976, pp. 30-34) กล่าวว่าพื้นฐานความรู้เดิมคือความสามารถทางปัญญาที่จำเป็นต้องมีมาก่อน ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญทางด้านคุณลักษณะของผู้เรียน โดยบลูมมีความเชื่อว่าจะไม่สามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ (Learning task) ได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดถ้าหากผู้เรียนขาดความรู้เดิมที่จำเป็นต้องมีมาก่อนแต่ถ้าผู้เรียนทุกคนมีความรู้เดิมที่จำเป็นอยู่ก่อนเป็นไปได้ที่ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาใหม่ได้และหากว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเดิมแตกต่างกันก็จะมีระดับผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน ดังนั้นพื้นฐานความรู้เดิมจึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของมณฑิร ชมดอกไม้ (2541, หน้า 220) ที่พบว่า พื้นความรู้เดิมภาษาอังกฤษมีอิทธิพลทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของผานิต บุญช่วย (2543, หน้า 33) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยทุกชั้นปี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษ คือ ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาใหม่การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่มากจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น

และสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร นิลสวิต (2550, หน้า 58) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พื้นความรู้เดิมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาต สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัย พบว่า พื้นความรู้เดิมต่อวิชาภาษาอังกฤษ ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้นพื้นฐานความรู้เดิมจึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเช่นกัน

2. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้าน โรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า

2.1 คุณภาพการสอนของครู ผลการวิจัย พบว่า คุณภาพการสอนของครูไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในบางชั้นเรียนบางห้องเรียนของแต่ละโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนมากเกินไป ซึ่ง โอลเดน (Holden, 1987, pp. 289-291) อาจส่งผลทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนมีประสิทธิภาพน้อยลง ซึ่ง โอลเดนยังได้เสนอแนวทางทำให้การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศประสบผลสำเร็จว่าควรมีนักเรียนประมาณ 12-20 คน เพื่อนักเรียนจะได้มีโอกาส ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ครูควรสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นกับนักเรียน และผู้ปกครอง และครูผู้สอนต้อง ไม่มีอคติต่อวิชาภาษาอังกฤษในการสอนแต่ละครั้ง ควรใช้เวลา ประมาณ 30 นาที โดยสอนทุกวันสัปดาห์ละ 5 วัน และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อยต้อง ศึกษารายละเอียดในคู่มือครูให้มากที่สุดเพื่อจะได้สอนให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ไม่สอดคล้อง กับผลการวิจัยของสมรภัศร์ รินรุค (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสำนักงาน เขตบางเขน สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่พบว่า ปัจจัยด้านครู ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูมี ความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับผลการเรียนและบรรยากาศในการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ ทางบวกในระดับค่อนข้างต่ำกับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพรรณทิภา คาพรหม (2551) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์ถอดถอดแบบกำหนดลำดับชั้น พบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ ได้แก่ ตัวแปร รูปแบบการสอนและสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตนักศึกษาร่วมกับอธิบายทักษะการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 32.9

2.2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ผลการวิจัย พบว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียน การสอน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อ เช่น หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ การดูรายการโทรทัศน์ภาษาอังกฤษ การฝึกพูดภาษาอังกฤษจากเทป วีซีดีหรือซีดีรอม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากเกมเพลงจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจฝึกฝนภาษาอังกฤษมากขึ้นอันจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น (รัชนิย์ บุญมี, 2543, หน้า 1-6) รวมทั้งสื่อในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ เพราะการได้รับสื่อต่าง ๆ มีประโยชน์เนื่องจากเป็นตัวป้อนทางภาษา (Krashen, 1982, p. 32) อีกทั้งในปัจจุบันนี้มีความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ใกล้ชิดกับสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ วิทยุ โทรทัศน์ วีซีดี ซีดีเกม หรือเพลง ได้ในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนมากขึ้น แต่สาเหตุที่สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากว่าสื่อและอุปกรณ์ที่ครูใช้ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน และแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนที่นักเรียนได้เรียนรู้อาจมีไม่เพียงพอ ดังนั้นสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนในโรงเรียน จึงไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน สอดคล้องกับเชมมชาติ อารีมิตร (2547, หน้า 142) ที่กล่าวว่า เอกสารสื่ออุปกรณ์นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมส่งผลทางบวกต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารที่ต้องการเพื่อมุ่งสู่คุณภาพการศึกษาต้อง ประกอบด้วย 1) ต้องมีภาวะผู้นำและพัฒนาตนเองตลอดเวลา 2) ต้องมุ่งมั่นที่จะสร้างระบบคุณภาพองค์กรแห่งคุณภาพเพื่อให้ผลผลิต (นักเรียน) สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า 3) นักป้องกันปัญหา 4) ต้องตัดสินใจบนทางเลือกซึ่งมีการเสี่ยงอย่างมีเหตุผล 5) ต้องมีความรับผิดชอบสละรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย วัตถุประสงค์ การรับรู้ความคิด ความต้องการของบุคคลต่าง ๆ ไม่กลัวการเปลี่ยนแปลง และ 6) ต้องให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง และการบริหารการเปลี่ยนแปลง (สมศักดิ์ สินธุระเวชช์, 2542, หน้า 180) ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสอดคล้องกับผลการวิจัยของศิริพร นิลสวิต (2550, หน้า 58) ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตูลังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งผลการวิจัย พบว่า ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่สำคัญ 6 ตัว ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้แก่ 1) ประสบการณ์การสอนวิชาคณิตศาสตร์ 2) ขนาดของโรงเรียน 3) ความรู้พื้นฐานเดิม 4) อาชีพผู้ปกครอง 5) ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร และ 6) เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรด้านครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า

3.1 อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง ผลการวิจัย พบว่า อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาลโดยนักเรียนไม่เสียค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน และยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการสนับสนุนการเรียนด้านอื่น ๆ เช่น ทุนการศึกษาการอบรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฯลฯ ซึ่งไม่ว่าผู้ปกครองนักเรียนจะมีอาชีพใด มีรายได้สูงหรือรายได้ก็น้อยนักเรียนก็ได้รับการสนับสนุนเหมือนกันทุกคนจึงทำให้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดังกล่าว ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์ (2541, หน้า 24-28) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นอยู่กับสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของนิกลั่น วงโพธิ์ (2548) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี คือ ปัจจัยด้านนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ รายได้ของผู้ปกครอง

3.2 การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของผู้ปกครอง ผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยไม่มีเงินที่จะสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ หรือจัดหาวัสดุอุปกรณ์หนังสือต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มเติม นอกจากนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ว่าการเรียนวิชาใด ๆ นั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือของหลาย ๆ ฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง ดังนั้นการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองด้านเดียว จึงไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิธร สุริยา (2551) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่ ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่ การส่งเสริมด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนรวมการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. จากการวิเคราะห์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่ามีตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ได้ 1 ตัวแปร คือ พื้นฐานความรู้เดิมภาษาอังกฤษ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพื้นฐานความรู้เดิมเป็นตัวแปรที่มีผลกระทบทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นความรู้ ทักษะและความถนัดที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่มากจะเป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ถ้ามีพื้นฐานความรู้เด็มน้อยก็ทำให้การเรียนรู้เนื้อหาใหม่ช้าหรือทำให้ไม่เข้าใจ ดังนั้นก่อนที่ครูภาษาอังกฤษจะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรทดสอบความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนว่าจะมีความรู้ความสามารถในระดับใดเพื่อที่จะได้ให้ความรู้ใหม่ให้เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่ผู้เรียนมีอยู่ก่อนแล้ว ทำให้ผู้เรียนเกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ในทางบวกเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนต่อไป ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นตัวแปรนี้จึงสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 สอดคล้องกับผลการวิจัยของพิชิต ธรรมรักษ์ (2549) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คือ ความรู้พื้นฐานเดิมในตัวแปรทั้งหมด 6 ตัว ที่ร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 39.10

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า พื้นฐานความรู้เดิมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนดังนี้ โรงเรียนจึงควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษทุกระดับชั้นพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างพื้นฐานความรู้เดิมทางภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียนในการเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป
2. ผู้ปกครองนักเรียนและครูผู้สอนควรส่งเสริมและสร้างนิสัยในการรักการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน

3. ผู้ปกครองนักเรียนควรสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
2. ศึกษาการตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลต่อความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ เช่น ความถนัดทางภาษาเขาวนัญญา การวัดและประเมินผล เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมลทิพย์ เสวตมาลัย. (2541). *ระดับความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวการปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *การประกันคุณภาพของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *มาตรฐานและตัวชี้วัดของกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กอบกุล รังสิยะโรจน์. (2527). *ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางบ้านและโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัญฉัฐ เอื้อภราดร. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรณีศึกษา โรงเรียนพระแม่สกลสงเคราะห์ อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาลังคม, คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กึ่งกมน ทวีชาติวิทยากุล. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบัจระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศินี วัชรเสถียร. (2542). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- เกษมชาติ อารีมิตร. (2547). การศึกษาตัวแปรทางการศึกษาระดับนักเรียน ระดับห้องเรียนและระดับโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน: โดยการศึกษาวิเคราะห์ห้พระระดับ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2533). คุณลักษณะบางประการของผู้บริหาร บรรยากาศของโรงเรียน และ ความพึงพอใจในงาน ที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- จิรัช ชูชม. (2534). หลักการบริหารงานเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: วิทยุภัณฑ์.
- ฉันทนา จินตโกวิท. (2522). การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิมชัย วาสะศิริ. (2533). บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน โครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นตามการรับรู้ของครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลธิชา จินตาคูล. (2531). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ทักษะคิดต่อครูภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. ใน *รวมบทความวิจัยวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2529*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวนชม คำหอมกุล. (2527). การบริหารงานวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ชาติ ทิวาวงษ์. (2537). การศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉิรนนท์ อนวัช. (2529). อยากให้ลูกเรียนเก่ง. *วารสารแม่และเด็ก*, 9(5), 100-103.

- ทัศนีย์ จิระมาศ. (2536). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิพรัตน์ ลิ้มพะสุต. (2534). การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรพงษ์ แก่นอินทร์. (2532). ปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาในจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรภรณ์ พลายนเล็ก. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ฐปทอง กว้างสวาสดี. (2549). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 0506714 สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิกสัน วังโพธิ์. (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- นุชนาฎ สิงห์หนสาย. (2552). การเปรียบเทียบความคิดวิเคราะห์ ทักษะการเขียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนกับการเรียนด้วยสื่อสภาพจริง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2524). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: ผลเจริญ.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ประมาณ ะกะกิมิ. (2535). สื่อการสอน. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ. กรุงเทพฯ: วิสุทธิพัฒนา.

- ประเวศ วะสี. (2541). ภาษาอังกฤษกับเด็กในปัจจุบัน: ความภาคภูมิใจหรือลี้มเหลว.
สุโขทัยธรรมมาธิราช, 21(2), 10-14.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2542). *พัฒนาและการอบรมเลี้ยงดู*. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- ประสาร ทิพย์ธารา . (2521). *พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ปราณี กองจินดา. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการคิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ปราโมทย์ ครอบบุญศรี. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังนักเรียน แรงจูงใจ และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญา เกื้อหนูน. (2539). *สิ่งแวดล้อมและปัจจัยที่เป็นคุณต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*.
สุทธิปริทัศน์, 11(31), 91-99.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). *จิตวิทยาอุตสาหกรรม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ปัญญา คำสุวรรณ. (2540). *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ผกาทิพย์ กระจ่มอมทอง. (2522). *การศึกษาเปรียบเทียบความมุ่งหวังของบิดาเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรในเขตเมืองและชนบทของไทย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผานิต บุญช่วย. (2539). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในปีการศึกษา 2538*. สงขลา: ฝ่ายวิชาการและวิจัยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2529). *หลักการบริหารโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

- พรทิพย์ ชูระพันธ์. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ช่วงชั้นที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนบ้านซ่งวิทยาคม ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด*. สารนิพนธ์ศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- พรรณทิภา คำพรหม. (2551). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์: การวิเคราะห์หัตถดอยแบบกำหนดลำดับขั้น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงแก้ว โคจรานนท์. (2530). *บุคลิกภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พาสนา ชลบูรพันธ์. (2530). *การประเมินผลการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2549*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิชิต ธรรมรักษ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยการศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพา นาคสุข. (2527). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร การศึกษาเฉพาะกรณีของหน่วยศึกษานิเทศก์หน่วย 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญ จรุงธรรมพินิจ. (2540). *ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ลักษณะของนักเรียนและลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพบุลย์ สุขวิจิตร. (2553). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม*. เข้าถึงได้จาก <http://hdl.handle.net/123456789/1686>
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). *การวัดผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.

- มณเฑียร ชมดอกไม้. (2541). การวิเคราะห์ห้พระคัมภีร์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา โครงการขยาย โอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตการศึกษา 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัชนิย์ บุญมี. (2543). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดอัตราความก้าวหน้ากับระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- โรงเรียนเซนต์โยเซฟพิพัต. (2555). กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. เข้าถึงได้จาก <http://www.sjt.ac.th/group/lang/standard.htm>
- โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ. (2548). แบบสรุปคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ชลบุรี: โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ สังกัด เทศบาลเมืองศรีราชา.
- โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ. (2549). แผนพัฒนา โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ ปี 2549-2550. ชลบุรี: โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาธาตุ สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา.
- วิโรจน์ ลิ่มสกุล. (2543). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง เขตการศึกษา 4. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วิวรรณ สารกิจปรีชา. (2553). ผู้ปกครองจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กได้ อย่างไร. เข้าถึงได้จาก www.kukai.ac.th/Thai/knowledge_parent.php
- วีรพล วงศ์นันตา. (2535). สภาพและปัญหาการดำเนินงานในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาใน โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ลำปาง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศรีนวล วรรณสุธี. (2536). รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย นเรศวร.
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2526). นโยบายการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยไทย: ESP และ/ หรือ EGP. *ศึกษาศาสตร์สาร*, 1(4), 101-102.

- ศศิธร จำภากร. (2531). ผลของกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร สุริยา. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ระดับชาติ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเมืองเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลทางการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิกานต์ เพ็ชรธัญญกรณ์. (2539). การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศิริพร นิลสวิต. (2550). การศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านศรีมหาราชา สังกัดเทศบาลเมืองศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริภรณ์ ศรีนาค. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) กับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศุภศาสตร์ ทองเสนา. (2537). คุณภาพการบริหารงานของโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2528). ช่วยลูกให้เรียนดีขึ้น. แม่และเด็ก, 8(12), 40-42.
- สมพงษ์ ลินศาสตร์. (2555). มาตรฐานช่วงชั้นและชั้นปีของหลักสูตร. เข้าถึงได้จาก <https://www.gotoknow.org/posts/542040>
- สมรภัฏ รินรุด. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สมศักดิ์ ศรีประสิทธิ์. (2541). *ผลกระทบของการอบรมเลี้ยงดู และสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของครอบครัวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ชั้นผสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สมศักดิ์ ดินธุระเวชญ์. (2542). *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.*
- สามารถ ถาวร. (2543). *ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สาลินี วงษ์เส็ง. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สายสุณีย์ สว่างทรัพย์. (2540). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิต.*
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. (2557). *นโยบาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ชลบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.*
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ก). *รายงานการวิจัยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานตามทัศนะของผู้สอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).*
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548 ข). *รายงานการวิจัยโครงการวิจัยเชิงทดลองกระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).*
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556 ก). *สรุปความเห็นจากการประชุมเสวนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 จุด. ม.ป.ท.*

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2556 ข). *สรุปผลการประชุมวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์.
- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2542). *การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบด้านนักเรียน
โรงเรียนและสภาพแวดล้อมทางบ้านกับองค์ประกอบแต่ละด้านของความรู้
ความสามารถเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร.
รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2540 (หน้า 6-7)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2539). ผู้ฝึกสอน. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 2(2), 82-87.
- สุพรรณิ บุญเพิ่ม. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ
การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์ และกัญชาทิพย์ สิงหะเนติ. (2537). หน่วยที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนา
ทักษะภาษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะทางภาษา*. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุพัตรา วรรษะสุน. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตอีสานใต้*. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- สุมิตรา อังวัฒน์กุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุริย์ ประกายจันทร์. (2536). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน ทักษะคิดทางการเรียนและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิศต์ จังหวัดอุดรดิศต์*. นครปฐม:
โรงพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมและฝึกอบรมการเกษตรแห่งชาติ.
- อรพินทร์ ชูชม. (2523). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้นความรู้เดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทักษะทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2539). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัจฉรา สุขารมณี และอรพินธ์ ชูชม. (2530). *การศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระดับความสามารถนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปกติ*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อัญชลี ดวงกลาง . (2536). *พฤติกรรมการสอนภาษาของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อาทร รัตนกำนวม. (2522). ท่านอาจช่วยลูกหลานท่านในการเรียนการสอน. *การศึกษาเอกชน*, 4(4), 19-22.
- Alatis, J. E. (1981). *The second language classroom: Direction for the 1980's*. New York: Oxford University.
- Anastasi, A. (1976). *Psychological testing* (4th ed.). New York: Macmillan.
- Atkinson, S. D. (1995). *Improving work conceptualization of first grade low achievers through the use of diverse instructional strategies*. Ed.D. Practicum, Nova Southeastern University.
- Barnhill, D. C. (1986). The relationship between secondary students' achievement in mathematics and parental support for education in selected school districts in South Carolina. *Dissertation Abstracts International*, 47(3), 839-A.
- Best, J. W., & Kahn, J. W. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Bloom, B. S. (1976). *Handbook on formative and summative evaluation of student learning*. New York: McGraw-Hill.
- Bloom, B. S. (1982). *Human characteristics and school learning* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Brandt, F. J. (1997). *The effects of cooperative learning on achievement and self-esteem of high school students with learning abilities*. Fordham: Fordham University.
- Brown, D. (1991). *Cultural anthropology*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, N. E. (1983). The use of selected characteristic of ability and achievement as predictors of student achievement in a multi-track science curriculum. *Dissertation Abstracts International*, 38Z11X, 5239-A.

- Carroll, J. B. (1963). A model of school learning. *Teachers College Record*, 64, 723-733.
- Carroll, J. B. (1971). *A model of school learning: Learning theory and practice* by Paul E. Johnson. New York: Thomas & Cowell.
- Cronbach, J. L. (1970). *Essentials of psychological test* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Cruze, W. W. (1974). *Educational psychology*. New York: The Renal.
- Cuellar, N. J. (1990). High achieving language minority students: Selt-perceptions of intellectual competence. *Dissertation Abstracts International*, 50(11), 3476-A.
- David, C., & Thomas, H. (1989). *Statistics methods for psychology* (3rd ed.). Boston: Pws-Kent.
- DeBevoise, W. (1984). Systhesis of research on the principal as instructional leader. *Educational Leadership*, 42(2A), 14-20.
- Ebel, K. E. (1972). *Professors as teachers*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Ekeocha, E. O. (1986). Correlates of science achievement: A study of U.S. 5th grade student, (Determinants, United States). *Dissertation Abstracts International*, 47(6), 2103-A.
- Ellis, R. (1985). *Understanding second language acquisition*. Hongkong: Oxford University.
- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. Hongkong: Oxford University.
- Feldman, J., & McPhee, D. (2008). *The science of learning and the art of teaching*. New York: Thomson Delman Learning.
- Finocchiaro, M., & Bonamo, M. (1973). *The foreign language: A guide for teacher*. New York: Regents.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning*. London: Arnold.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley: Newbury House.
- Gardner, R. C., & MacIntyre, P. D. (1993). A student's contributions to second language learning, part 2: Affective variables. *Language teaching*, 2(11), 1-11.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.) New York: McGraw-Hill.
- Harnischfeger, A., & Wiley, D. E. (1978). Conceptual issues in models of school learning. *Journal of Currriculum Studies*, 1(10), 215-231.
- Harvighurst, R. J., & Neugraten, B. L. (1967). *Society and education* (3rd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

- Hermans, H. J. M. (1970). A questionnaire measure of achievement motivation. *Journal of Applied Psychology*, 54, 353-363.
- Hillgard, E. R. (1982). *Introduction to psychology* (3rd ed.) New York: Harcourt, Brace & World.
- Holden, S. (1987). Teacher children. *ELT English Language Teaching Journal*, 39(4), 289-291.
- Jakobovits, A. (1991). *An introduction of language*. New York: Haly Rinchart and Winston.
- Keitges, D. J. (1987). Relationship between foreign language aptitude, attitudes and motivations, and personality traits, and the attained english language proficiency of japanese university students. *Dissertation Abstracts International*, 47(11), 3341-A.
- Krashen, S. D. (1982). *Principle and practice in second language acquisition*. Oxford: Pergamon.
- Krashen, S. (1992). *Dealing with english fever*. Taipei: Crane.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 608-609.
- Krung, S. E. (1992). Instructional leadership: A constructivist perspective. *Educational Administration Quarter*, 28(3A), 30-43.
- Larsen-Freeman, H. L. (1991). *An introduction to second language acquisition Research*. London: Longman Group UK Limited.
- Lightbrown, P. M., & Spada, N. (1993). *How language are learned*. Oxford: Oxford University.
- Maddox, H. (1965). *How to study*. London: The English Language Book Society.
- Mcland, E. (1991). Factors in the prediction of kindergarten achievement: A study of influence of neuropsychological, social adjustment and socioeconomic variables. *Dissertation Abstracts International*, 52(6), 1986-A.
- Mehren, W. A., & Lehman, I. J. (1973). *Measurement and evaluation in education and psychology* (2nd ed.). New York: Holt, Rinehart and Winson.
- Morow, K. (1983). *Principles of communicative methodology communication in the classroom applications of metgod for a communicative approach*. London: Longman.
- Motley, H. C. (1970). A study of the predictive value of certain factor related to test performance, academic achievement, and educational aspiration. *Dissertation Abstracts International*, 30(5), 2507-A.
- Murray, J. P. (1975). Student attitude as a measure of teacher performance. *American Biology Teacher*, 1(3), 235-237.

- Oliver, J. S. (1987). A longitudinal study of attitude, motivation and self concept as predictors of achievement in commitment to science among adolescent students. *Dissertation Abstracts International*, 47(8), 2983-A.
- O'Malley, J., & Chamot, A. U. (1990). *Learning strategies in second language acquisition*. New York: Cambridge University.
- Parkerson, J. A. (1984). Exploring causal models of educational achievement. *Journal of Educational Psychology*, 2(6), 638-646.
- Raymond, R. D. (1983). A study of relationships between environment and student achievement. *Dissertation Abstracts International*, 43(12), 3796-A.
- Rokeach, M. (1970). *Beliefs, attitudes and values*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Schuman, J. H. (1978). Social and psychological factors in second language acquisition. In J.C. Richards (Ed.), *Understanding second and foreign language Issues & approaches*. Rowley: Newbury House.
- Shah, F. (1971). Socio-psychological determinant of academic achievement of children in Pakistan. *Dissertation Abstracts International*, 31(2), 6688-A.
- Skehan, P. (1991). *Individual differences in second language learning* (3rd ed.). London: Edward Arnold.
- Svrcek, L. J. (1992). Perceived parental influence, accommodated learning style preferences and student's toward learning as they relate to reading and mathematics achievement. *Dissertation Abstracts International*, 53(2), 395-A.
- Trusty, F. M. (1986). *Administrator/ supervisor career ladder orientation manual*. Nashville: Tennessee Department of Education.
- Vila-Barreto, J. S. (1992). Socio-affective factors learning strategies in pedinization: A study of learning of english in puerto rico (LSL). *Dissertation Abstracts International*, 52(1), 138-A.
- Wiersma, W., & Jurs, S. G. (1990). *Educational measurement and testing* (2nd ed.). Boston: Allyn and Bacon.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์หากคุณภาพเครื่องมือและเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621.8/ ว 1145

ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20130

7 มิถุนายน 2558

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1.เค้าโครงการวิจัย
2. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วยนางสาวสุนทรี เข้มทอง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาลำดับการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57990346 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงานนิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สมุท รชานาญ เป็นประธานกรรมการคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือของนิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

(สำเนา)

ที่ ศธ 6621.8/ ว 1146

ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20130

10 มิถุนายน 2558

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วยนางสาวสุนทรี เข้มทอง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส 57990346 ได้รับความเห็นชอบให้ทำงาน นิพนธ์เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ดร.สมุท ขำนาญ เป็นประธานกรรมการคุมงานนิพนธ์ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อหาวิเคราะห์ผลการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ)

สุเมธ งามกนก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก)

หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

ศูนย์นวัตกรรมกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ 0-3810-2052

โทรสาร 0-3874-5811

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ จุดมุ่งหมายเพื่อวัดความรู้สึกรักของนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2
2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ตอน
ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านตัวนักเรียน
ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านโรงเรียน
ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านครอบครัว
3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

-----ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม-----

นางสาวสุนทรี เข้มทอง
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามด้านตัวผู้เรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวนักเรียนมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ					
1. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนสนุกและ ได้ความรู้					
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าศึกษาเล่าเรียน					
3. นักเรียนมีความสนใจและตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ					
4. ในช่วงโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความกระตือรือร้น อยากเรียนในวิชานี้					
5. นักเรียนชอบค้นคว้าหาคำศัพท์ ประโยคหรือ คำพูดที่เป็นภาษาอังกฤษ					
6. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่เรียนแล้วเกิดความภาคภูมิใจ					
7. การเรียนภาษาอังกฤษทำให้ได้รับประสบการณ์ การเรียนที่น่าสนใจ					
8. นักเรียนชอบสนทนาภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ					
9. ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีประโยชน์สามารถใช้ ในชีวิตประจำวันได้					
10. ภาษาอังกฤษเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
11. คนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักจะมี ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ					
12. ผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษมักจะ สามารถประกอบอาชีพที่มีรายได้สูงในอนาคต					
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์					
13. ทุกครั้งที่ทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนมักที่จะชอบ ที่จะเป็นผู้นำมากกว่าผู้ตาม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
14. เพื่อน ๆ และครูหลายคนมักชมว่า นักเรียนเป็นคนขยันและเอาใจใส่ในการเรียนอยู่เสมอ					
15. นักเรียนพยายามที่จะทำให้ได้คะแนนสูงสุดในชั้นเรียน					
16. นักเรียนมุ่งมั่นที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ					
17. นักเรียนชอบจะทำงานที่ตนรู้สึกว่าได้ดีกว่าคนอื่น					
18. นักเรียนมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียนเสมอ เพื่อจะได้พัฒนาตนเองให้เรียนดียิ่งขึ้น					
19. เมื่อทำงานที่ครูมอบหมายไม่ถูกต้อง นักเรียนพยายามค้นหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะทำให้อุปกรณ์เสมอ					
20. นักเรียนรู้สึกภูมิใจที่ทำงานที่ต้องใช้ความสามารถสูงจนทำให้งานสำเร็จ					
21. นักเรียนต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ					
นิสัยการเรียน					
22. เมื่อประสบปัญหาเกี่ยวกับการเรียนนักเรียนมักจะปรึกษาครูประจำชั้นอยู่เสมอ					
23. เมื่อทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ นักเรียนจะทำให้เสร็จก่อนจึงจะหยุดพัก					
24. นักเรียนเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้านความสะอาดเรียบร้อยในการทำงาน หรือการบ้าน					
25. การทำการบ้านและข้อสอบ นักเรียนมักจะทำให้จนสุดความสามารถเสมอ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
26. นักเรียนชอบอ่านหนังสือเรียนอยู่เสมอ					
27. นักเรียนเตรียมบทเรียนล่วงหน้าโดยที่ครูไม่ต้องสั่ง					
28. นักเรียนมีแผนการทำงานแต่ละวันและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด					
29. เมื่อมีเวลาว่างนักเรียนมักจะค้นคว้าในห้องสมุดเป็นประจำ					
30. เมื่อครูถามในชั้นเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากตอบคำถาม					
31. เมื่อครูสอนไม่เข้าใจนักเรียนมักจะถามครูทันที					
32. นักเรียนใช้เวลาทบทวนบทเรียนสม่ำเสมอ					

พื้นฐานความรู้เดิมวิชาภาษาอังกฤษ

ในปีการศึกษา 2556 นักเรียนมีระดับผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อยู่ในระดับใด (ตอบได้เพียงคำตอบเดียว)

- 0 เกรด 1 เกรด 1.5
 เกรด 2 เกรด 2.5 เกรด 3
 เกรด 3.5 เกรด 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามด้านโรงเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมาก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
คุณภาพการสอนของครู					
1. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้มีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี					
2. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความกระฉับกระเฉงและกระตือรือร้นในการสอน					
3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีอารมณ์แจ่มใสในขณะที่ทำการสอนในช่วงโมงภาษาอังกฤษ					
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเสมอ					
5. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน					
6. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และการค้นคว้าด้วยตนเอง					
7. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใช้สื่อการเรียนและอุปกรณ์การสอนเพื่อเพิ่มความเข้าใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย					
8. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ใช้เวลาสอนให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
9. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการประเมินผลการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างสม่ำเสมอและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
10. โรงเรียนมีหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้อ่านเสมอ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
11. โรงเรียนมีการจัดหนังสืออ่านเล่นภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ					
12. โรงเรียนได้จัดบอร์ดความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ					
13. โรงเรียนมีการจัดห้องกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษในเวลาว่าง					
14. โรงเรียนมีการจัดห้องอินเทอร์เน็ตให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาข้อมูลภาษาอังกฤษเพิ่มเติม					
15. โรงเรียนมีการจัดโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง					
ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร					
16. ผู้บริหารให้ความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษเสมอ					
17. ผู้บริหารส่งเสริมครูให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษอย่างมีคุณภาพ					
18. ผู้บริหารให้ความสนใจในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางวิชาภาษาอังกฤษ					
19. ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดกิจกรรมทางวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน					
20. ผู้บริหารสนับสนุนในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างเขาวนปัญญาของนักเรียน					
21. ผู้บริหารจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกิดผลดีที่สุด					
22. ผู้บริหารได้รับความศรัทธาและการยอมรับจากคณะครู นักเรียนและชุมชนในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23. ผู้บริหารเปิดโอกาสให้โรงเรียน ชุมชน และ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการหาแนวทางพัฒนา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน					
24. ผู้บริหารมีความรักในการศึกษาและคิดว่า หากความรู้เพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษอยู่เสมอ					
25. ผู้บริหารปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีใน การใช้ภาษาอังกฤษกับครูและนักเรียน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามด้านครอบครัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของตัวนักเรียนมากที่สุด

1. อาชีพผู้ปกครองของนักเรียน

- () ค้าขาย () รัฐวิสาหกิจ/ ราชการ
 () รับจ้าง () อื่น ๆ (ระบุ).....
 () นักรูกรกิจ

2. รายได้ของครอบครัว: เดือน

- () ต่ำกว่า 3,000 บาท () 9,000-12,000 บาท
 () 3,000-6,000 บาท () 12,001 บาทขึ้นไป
 () 6,001-9,000 บาท

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง					
1. ผู้ปกครองดูแลเอาใจใส่ให้นักเรียนทำการบ้านและอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ					
2. ผู้ปกครองเห็นประโยชน์ของการที่นักเรียนได้มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษ					
3. ผู้ปกครองกระตือรือร้นและสนใจที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษ					
4. ผู้ปกครองสนใจให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ					
5. ผู้ปกครองส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนโดยจัดเวลาให้อ่านหนังสือหรือทำการบ้านภาษาอังกฤษ					
6. ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ					
7. ผู้ปกครองส่งเสริมโดยการหาซื้อหนังสือเกี่ยวกับการเรียนหรือเสริมความรู้ภาษาอังกฤษ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. ผู้ปกครองให้การสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน					

**แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

.....

คำชี้แจง อ่านข้อความหรือบทสนทนาที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.

My father's age is 40.

 - a. He is 40 cms. tall. b. He weighs 40 kilos.
 - c. He has 40 children. d. He is 40 years old.

2.

Be quiet. Grandpa is sleeping.

 - a. be quick b. be careful
 - c. don't be angry d. don't make a loud noise

3. Wipa: It's raining. Can you close the window, please?
Suda:

 - a. Yes, certainly. b. Thank you very much.
 - c. Take care of yourself. d. Have a good trip.

4. Ann: Let's go swimming.
 - a. She's getting wet. b. It doesn't matter.
 - c. Have a good time. d. That's a good idea.

5. At home. If you want to go out.
 - a. Ask Mum or Dad first. b. Wash hands before eating.
 - c. Eat at the dining table. d. Do not write on the wall.

คำชี้แจง จงนำคำที่กำหนดให้ในข้อ a-d เติมลงหน้าข้อที่มีเสียงสระเดียวกัน

- | | |
|-----------------|---------------|
| a. bad | b. fire |
| c. three | d. big |
| 6. kite | 7. tree |
| 8. little | 9. cat |

10. คำใดออกเสียงทำยคำแตกต่างออกไปจากพวก

- | | |
|------------|------------|
| a. cleaned | b. climbed |
| c. lived | d. stopped |

คำชี้แจง Choose the best answer.

11. รูปภาพที่กำหนดให้ แล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

- | | |
|--------------------------|------------------------|
| a. I have a sore throat. | b. I have a toothache. |
| c. I have a backache. | d. I have a cold. |



12. อ่านเรื่องแล้วตอบคำถาม

On Saturday morning Bill goes to the market with his mother. Bill's mother buys many things. She has a kilo of pork, a bag of rice , a box of eggs and a bottle of fish sauce. They get home at 10 a.m. and go to the kitchen.

Why do Bill and his mother go to the market?

- | | |
|----------------------|-----------------------|
| a. To sell fish. | b. To buy some fruit. |
| c. To buy some food. | d. To have some food. |

13. อ่านประโยชน์ที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถาม

Green Papaya Som-Tum

1. Put in fish sauce, lime juice and palm sugar.
2. Put on a dish and serve.
3. Add green papaya and peanuts.
4. Crush dried shrimp and chilli in a mortar.

- | | |
|------------|------------|
| a. 4-1-3-2 | b. 4-3-2-1 |
| c. 4-2-1-3 | d. 4-3-1-2 |

อ่านข้อความที่กำหนดให้ แล้วตอบคำถามข้อ 14-15

English Camp
07.00 Meet at school.
Depart Bangkok.
10.00 Arrive at Hua-Hin.
12.00 Collect your lunch box.
18.00 Dinner time.

14. Where do they go?

- a. To bus-station.
- b. To Hua-Hin.
- c. To Bangkok.
- d. To the market.

15. What time do they have dinner?

- a. At seven o'clock.
- b. At ten o'clock.
- c. At twelve o'clock.
- d. At six o'clock.

คำชี้แจง Choose the best answer

จงอ่านเรื่องที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อที่ 16-18

The Big Cats
Tigers are big cats. There were 8 kinds of tigers. Today there are only 5 kinds of tigers. Most of them live in Asia, India, Indonesia, Russia, Cambodia and China. Tigers can live in the cool, snowy forests and the grassland.

16. How many kinds of tigers are there now?

- a. 5 kinds.
- b. 6 kinds.
- c. 7 kinds.
- d. 8 kinds.

17. Where are most tigers living?

- a. Malaysia.
- b. Australia.
- c. India.
- d. Laos.

จงอ่านเรื่องที่กำหนด แล้วตอบคำถามข้อที่ 18-20

Noi was playing in the garden. She saw a little bird lying on the ground. It could not fly. She took the bird home and put it in a box. Everyday, she fed it with some worms. When the bird became stronger, she let it go.

18. What is the girl like?

- | | |
|----------|-------------|
| a. Kind. | b. Naughty. |
| c. Sad. | d. Strong. |

19. What does the story want to teach us?

- | | |
|-------------------------------|-------------------------------|
| a. A bird is a lovely animal. | b. Worms are good for birds. |
| c. Be nice to animals. | d. Do not play in the garden. |

20. Which sentence is not correct?

- | | |
|------------------------------------|-----------------------------------|
| a. The bird could finally fly. | b. The bird was hurt. |
| c. There was no food for the bird. | d. Noi was playing with the bird. |

คำชี้แจง Complete the conversation with the suitable answer.

21. Manee: Malee, this is Wanna.

Wanna: How do you do?

Malee:

- | | |
|---------------------|---------------------|
| a. Good morning. | b. How do you do? |
| c. Fine, thank you. | d. The same to you. |

22. Toom: It's time to go now. See you later.

Tim:

- | | |
|------------------|---------------------|
| a. Good bye. | b. Welcome. |
| c. Good morning. | d. Nice to see you. |

23. Form the picture, what should the man say?

- a. Excuse me.
- b. I feel bad.
- c. Oh! I'm sorry.
- d. I'm very sad.



24. Mana: I'm going to Pattaya tomorrow.

Manit:

- a. Good luck.
- b. Good for you.
- c. Have a nice day.
- d. Have a good time.

25. Jim: Nice to meet you, John.

John:

- a. Yes, I do.
- b. I'm all right.
- c. Nice to meet you, too.
- d. Thank you very much.

คำชี้แจง Choose the best answer.

26. Kate:

Kim: No, thank you. I'd like some fried noodles.

- a. May I have fried rice?
- b. Do you want some noodles?
- c. Do you like soup or noodles?
- d. Would you like some soup?

27. Noi: I forget my dictionary.

.....

Nid: Yes. Here you are.

- a. Can I borrow yours?
- b. Could you read for me?
- c. I'll go to buy one.
- d. Please spell the word.

28. Pam: May I use your pen, please?

Kim: Yes, of course. Here you are.

- a. Sorry.
- b. Excuse me.
- c. Wait a minute.
- d. Hold on.

29. Joe : Do you have rambutans?

Fruit seller: Yes. How many do you want?

- a. Two kilos, please.
- b. Three, please.
- c. Yes, please.
- d. No, thanks.

30. Tata: Can I close the door?

Ball:

Tata: Thank you.

- a. Close the door, please.
- b. Sorry, it's quite hot.
- c. I'm afraid not.
- d. Yes, of course.

ภาคผนวก ค

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

ตารางที่ 21 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 1 ด้านตัวผู้เรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	ด้านเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ	17.	.48
1.	.43	18.	.43
2.	.56	19.	.28
3.	.72	20.	.61
4.	.64	21.	.56
5.	.27		ด้านนิสัยการเรียน
6.	.31	22.	.25
7.	.35	23.	.76
8.	.47	24.	.71
9.	.24	25.	.46
10.	.31	26.	.65
11.	.32	27.	.33
12.	.65	28.	.54
	ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	29.	.35
13.	.63	30.	.45
14.	.45	31.	.25
15.	.33	32.	.44
16.	.28		

ค่าความเชื่อมั่น = .91

ตารางที่ 22 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 2 ด้านโรงเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
	ด้านคุณภาพการสอนของครู	14.	.43
1.	.43	15.	.51
2.	.53		ความเป็นผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหาร
3.	.45	16.	.67
4.	.26	17.	.71
5.	.76	18.	.80
6.	.78	19.	.36
7.	.46	20.	.41
8.	.44	21.	.75
9.	.53	22.	.66
	ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	23.	.46
10.	.41	24.	.34
11.	.67	25.	.29
12.	.81		
13	.71		

ค่าความเชื่อมั่น = .89

ตารางที่ 23 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่องปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 ตอนที่ 3 ด้านครอบครัว (การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1.	.42	5.	.67
2.	.56	6.	.46
3.	.38	7.	.51
4.	.29	8.	.45

ค่าความเชื่อมั่น = .87

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวสุนทรี เข้มทอง
วันเดือนปีเกิด	31 ตุลาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 18 หมู่ 4 ถนนเทศบาล ซอย 13 ตำบลท่าบุญมี อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี 20240
ตำแหน่งและประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านคลองกรำ ตำบลตาสีทรี อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง
พ.ศ. 2555	ครู คศ.1 โรงเรียนวัดเขาวานาพุทธาราม หมู่ 5 ตำบลท่าบุญมี อำเภอเกาะจันทร์ จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2544	การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2560	การศึกษาระดับปริญญาโท (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา